

МОЛОДИЙ КОМСОМ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI.
№ 49-50 (556-557)

Субота, 21 квітня 1962 р.

Ціна 4 коп.

20 квітня відбувся пленум ЦК ВЛКСМ, який обговорив організаційні питання. Пленум обрав першим секретарем ЦК ВЛКСМ С. П. Павлова. Секретарями ЦК ВЛКСМ обрані: Л. К. Балясна, А. Х. Везіров, М. І. Журавльова, В. Т. Дувакін, А. І. Камшалов, В. А. Саюшев. Членами бюро ЦК ВЛКСМ обрані: Л. К. Балясна, А. Х. Везіров, Ю. П. Воронов, Г. І. Дубрава, В. Т. Дувакін, Ю. Н. Ельченко, М. І. Журавльова, М. Ібрагімов, К. М. Іванов, А. І. Камшалов, А. С. Куклінов, Л. Г. Максимов, С. П. Павлов, Б. Н. Пастухов, П. М. Решетов, В. А. Саюшев. Кандидатами в члени бюро ЦК ВЛКСМ обрані: Ю. П. Бєлов, А. К. Зітманіс, Н. Є. Кручина, Р. А. Курбатова, А. Д. Лізичев, О. Є. Черкезія. Відбулося засідання Центральної Ревізійної комісії ВЛКСМ. Головою обраний Н. І. Петрушин.

МОЛОДІ БУДІВНИКИ КОМУНІЗМУ, ВИСОКО НЕСІТЬ ПРАПОР ЛЕНІНА!

Промова товариша М. С. ХРУЩОВА

на XIV з'їзді комсомолу 19 квітня 1962 року

Дорогі товариші комсомольці, наша славна радянська молодь!

XIV з'їзд Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спільниці Молоді — важлива подія в житті радянського юнацтва, в усьому політичному житті нашої країни.

Дозвольте мені від імені Центрального Комітету Комуністичної партії і Радянського уряду поздоровити делегатів з'їзду, а у вашій особі весь комсомол і всю радянську молодь з цією визначною подією. (Бурхливі, тривалі оплески).

Знаменно, товариші, що ваш з'їзд відбувається в Кремлі, в тому самому залі, де лише кілька місяців тому працював XXII з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу. Слідом за комуністами — своїми батьками, старшими братами, матерями і сестрами і ви зібралися разом, щоб поміркувати про прожитий час, підбити підсумки зробленому, визначити нові рубежі, які ви маєте взяти.

Глибоко символічне те, що слідом за комуністами старшого покоління на свій з'їзд зібралися комсомольці — молоді комуністи нашої Батьківщини. (Оплески).

Звичайно, люди старшого покоління відчують велике задоволення від того, що ви на своєму з'їзді і в хорошій, змістовній доповіді, яку зробив товариш Павлов, і у виступах делегатів так палко і схвильовано говорите про нову Програму КПРС, про ті завдання, які висунуті в Програмі перед радянським народом, перед його молодим поколінням. Це теж дуже символічно! (Оплески).

Це значить, що комсомольці, радянські юнаки і дівчата взяли Програму партії, в якій втілюється ідея Володимира Ілліча Леніна, весь революційний досвід старших поколінь на своє озброєння.

Програма КПРС — це не тільки програма діяльності Комуністичної партії, це — програма життя і боротьби всього нашого народу. Вона відкриває нашій молоді ясну запалуючу мету, таку мету, в ім'я якої варто попрацювати, боротися не шкодуючи сил, присвятити все своє життя.

Коли ми кажемо, що молодь разом з партією, з усім народом взяла на своє озброєння нову Програму нашої партії, ми маємо на увазі, що молодь, глибоко вивчивши цей видатний документ творчого марксизму-ленінізму, ще більше мобілізує всю свою енергію на перетворення в життя програми побудови комуністичного суспільства в нашій країні. (Оплески).

Ми впевнені, що комсомольці, вся радянська молодь, і в період розгорнутого комуністичного будівництва будуть, як заповідав комсомолові безсмертний Ілліч, ударною групою, яка виявляє свою ініціативу, свій почин на всіх найважливіших фронтах комуністичного будівництва. (Оплески).

Озброєні ідеями Комуністичного маніфесту нашої епохи, тісно згуртовані навколо ленінської партії, під її випробуванням керівництвом юні будівники комунізму внесуть свій гідний вклад у велику справу побудови комуністичного суспільства в нашій країні! (Бурхливі оплески).

Ви знаєте, що в Програмі сказано: Партія урочисто проголошує, що нинішнє покоління радянських людей житиме при комунізмі. (Оплески).

Немало минуло бойових років, немало праці, енергії і таланту вклали люди старшого покоління, немало вони пролили поту в праці і крові в битвах, щоб мати право записати такі великі слова у свою Програму. Вам ці слова особливо близькі, вас вони особливо хвилюють. Адже, якщо ми говоримо, що нинішнє покоління радянських людей житиме при комунізмі, то це, звичайно, насамперед стосується молоді, чий життєвий шлях тільки починається, і він починається так світло і так радісно! (Тривалі оплески).

Розквіт вашої трудової діяльності, роки вашого навчання припали на чудовий час в історії розвитку людства. Ви сучасники й активні учасники великої події — здійснення вікових мрій людства, ви живете в соціалістичній Вітчизні, яка вже сьогодні успішно веде будівництво комунізму. Ви живете в середині XX віку, який прогресивні люди справедливо назвали віком комунізму.

Ваше життя почалося під час гідних подиву наукових і технічних відкриттів. Реактивний літак, атомні електростанції і атомні морські кораблі, потужні ракети, що несуть космонавтів до зірок, швидкохідні автомобілі й електровози, електронно-лічильні машини і гігантські електростанції, кольорове кіно і телебачення — все це стало знайоме для вас. А тим часом кіль-

ка десятків років тому тільки видатні уми людства могли думати про такі звершення. Ви живете в епоху, коли фізична праця людини, а тепер вже і праця розумова, вся діяльність людей підкріплені енергією і рухом мільйонів машин, що в багато раз посилює владу людини над природою.

Наша молодь повсякденно відчуває на собі велику любов і піклування народу, Радянської держави. Навіть

в дуже тяжкі роки становлення Радянської влади все робилося для того, щоб виростити покоління розумних, добре освічених, творчо мислячих людей з широким поглядом на життя.

Задумайтесь над такою цифрою: сьогодні в Радянському Союзі понад двадцять два мільйони працівників розумової праці, людей, які мають високу освіту. Серед робітників 40 процентів мають вищу і середню освіту, серед колгоспного селянства — більш як 23 проценти. Значить, на порядок денний стало питання не тільки про загальну писемність, про що мріяв В. І. Ленін, але й про високу освіченість усього населення, про високу технічну, наукову і гуманітарну культуру радянських людей.

Кожна мисляча людина мріє прожити життя так, щоб залишити про себе добру пам'ять, добрий слід своєї праці на землі. Такий погляд на життя особливо властивий радянській людині, будівникові, борцю, людині, яка дбає не тільки про своє особисте щастя, але й про загальне благо. Але залишити добрий слід на землі — це не тільки виробити якісь матеріальні цінності. Матеріальні цінності дуже потрібні для розвитку суспільства, бо без створення матеріальних цінностей суспільство не може посуватися вперед, розвиватись, не може йти до комунізму, бо комунізм насамперед передбачає достаток матеріальних і духовних благ для кожної людини, для всього суспільства. Але, крім того, кожна людина мріє про те, щоб виростити гідну зміну. (Оплески).

Якщо це благородне людське бажання перевести на мову суспільних ідеалів, воно означає, що кожне суспільство, яке має високі цілі і програму дій для досягнення цих цілей, мріє про те, щоб молоде покоління увібрало в себе все найкраще з того, що створено людством.

Ось чому ми, комуністи, всі радянські люди, прагнемо до того, щоб наша молодь була гідною зміною старшому поколінню, щоб на цю зміну можна було в усьому поклатись. Ось чому всім нам приємно, що у старшого покоління комуністів є така чудова зміна. Радісно і приємно дивитись у ваш молодий зал і бачити тут цвіт

молодого покоління нашої славної Батьківщини. (Тривалі оплески). Ви добре знаєте про те, з якою сердивістю, з якою любов'ю ставився великий Ленін до молоді, як дбав він про правильне, комуністичне виховання підрастаючого покоління. Як зрадів би наш дорогий Володимир Ілліч, коли б він побував на вашому XIV з'їзді, почув про чудові діла радянської молоді. Сьогоднішні комсомольці — внуки Ілліча — виправдали його надії! (Бурхливі, тривалі оплески).

У наш час весь світ бачить, якого високого рівня досягли в Радянській країні і в інших соціалістичних країнах економіка, наука, техніка, культура, які справді безмежні горизонти відкриваються перед нами. Ви самі знаєте, і ваша палка уява в цьому добрий помічник, які нові, ще грандіозніші простори для діяльності радянської людини відкриває Програма нашої партії — програма побудови комуністичного суспільства. Вона розрахована на двадцять років, і декому з вас може здатися, що це тривалий строк. Дехто навіть може подумати, що коли є такий великий строк, то і поспішати, може, не слід було б.

Проте всі ми, і молоді і люди старшого віку, повинні зважати на фактор часу. Адже двадцять років складаються з днів, а дні — з годин і хвилин. Для того, щоб виконати і перевиконати великі завдання, намічені Програмою, не можна втрачати з двадцяти років ні одного дня, ні години, ні хвилини.

Мені пригадується така стародавня легенда. Один мудрець зустрів подорожнього. Подорожній спитав:

- Чи далеко до міста?
- Іди, — відповів мудрець.
- Дивуючись, подорожній пішов далі. Тоді мудрець гукнув на нього і сказав:
- До міста йти дві години.
- Чого ж ти мені раніше не сказав, — образився подорожній.

— Мені треба було бачити, як ти йдеш, — відповів мудрець. — Ти добре йдеш. При такій ходьбі тобі потрібно саме дві години, щоб дістатись до міста. (Пожвавлення в залі. Оплески).

Подивіться, дорогі товариші, як швидко йде вперед наша країна, радянський народ! При такій швидкій широкій ходьбі ми, безумовно, зможемо виконати плани в намічені строки. (Оплески). Але ці плани великі. І тут треба, щоб усі йшли рівно. При цьому неодмінно треба пам'ятати, що брати участь в будівництві комунізму це не тільки велике щастя, але й величезна відповідальність. Справедливо вказувалося на з'їзді нашої партії, що комунізм створюється працею, працює і тільки працює мільйонів.

Ми багато говоримо про необхідність підвищення продуктивності праці. Відомо, що Володимир Ілліч Ленін з вирішенням цього питання нерозривно зв'язував остаточну перемогу нового суспільного ладу. Ми намітали піднести за двадцять років продуктивність праці в промисловості в 4—4,5 раза, а в сільському господарстві — в 5—6 раз.

Важливу роль у боротьбі за вищу продуктивність праці відіграє чудовий рух нашого часу — рух за комуністичну працю. Це справжня школа трудового героїзму, виховання нової людини, комуністичних відносин між людьми. Ряд підприємств і багато бригад вже завоювали почесне звання колективів комуністичної праці. Ці колективи є інакше маяками, треба рівнятись на них, вчитись у них. Немає ніякого сумніву, що цей чудовий рух розгоратиметься далі — і вище, і глибше. (Оплески).

Хочу з усією силою підкреслити важливість питання про підвищення продуктивності праці.

Дбати про зростання продуктивності праці — це значить усе робити для того, щоб зростало багатство країни, створюване працею народу. Висока продуктивність праці, правильна її організація, розумне використання благ, які створюються працею мільйонів, — основа основ у будівництві комунізму.

Ми завжди повинні дбати про те, щоб більше виробляти, ніж споживати. Якщо суспільство виробляє більше, ніж споживає, значить у цього суспільства відкритий шлях до прогресу, до процвітання. Якщо суспільство більше з'їдає, ніж виробляє, то така організація суспільства приречена на вмирання, — тому що рух вперед можливий тільки лише на базі створення матеріальних і культурних благ; причому, у всезростаючих кількостях. Повторюю, якщо зростання виробництва відстає від зростання споживання, тоді суспільство позбавлене можливості рухатись вперед.

Взагалі, споживати — мудрість невелика. Як тільки народиться людина, вона зараз же починає плакати. Це значить — вона просить у матері: будь ласка, годуй! Споживач, як бачите, з'явився! Веселе поживання в залі! Маленька людина ще не усвідомила, що

(Продовження на 2-й стор.)

Промова товариша М. С. ХРУЩОВА

(Продовження).

з'явилась на світ, але вже вимагає харчування, її плунок чекає живильних соків. Так і в суспільстві. Воно повинно харчуватись, щоб жити і розвиватись. А значить, люди повинні працювати, щоб із зростанням матеріальних і духовних потреб зростали і матеріальні можливості суспільства. Саме для задоволення зростаючих потреб ми повинні всіляко дбати про те, щоб наперед зростала продуктивність праці! (Бурхливі, тривалі оплески).

Яскравий приклад невідповідності між розвитком виробництва і рівнем задоволення потреб народів дає нам капіталістичний світ. Візьміть найбагатшу країну — Сполучені Штати Америки, її виробничу машину. Вона потужніша, ніж наша, а процент приросту продукції дає в 3—4 рази менший. Чому так виходить?

Радянський Союз, очевидно, в цьому році матиме 76—77 мільйонів тонн сталі. Приріст становитиме приблизно 5—6 мільйонів тонн сталі за рік.

Сполучені Штати Америки мають виробничі потужності для виплавки приблизно 130 мільйонів тонн сталі, а виплавлять, мабуть, щось близько 95 мільйонів тонн. Ось це і є суперечність капіталістичного способу виробництва, це гальмує розвиток суспільства! Рано чи пізно на зміну капіталізму прийде соціалізм, прийде в усі країни світу. (Бурхливі оплески).

Заслуга Маркса, Енгельса, Леніна полягає в тому, що вони розробили теоретично закони соціалізму і комунізму, а Ленін, крім того, показав практично, як реалізувати великі теоретичні положення, як поставити їх на службу, на благо народу. Ми — люди нового світу, люди комуністичної справи — продовжуємо роботу наших великих учителів. (Бурхливі оплески).

Що роботу успішно ведуть люди старшого покоління. Ви, молоді, не зазнавайтесь, ми теж не просто так живемо і жили, як жартуємо кажуть, і ми не ніздрями мух библи! (Веселе похвалення в залі, бурхливі оплески). Я пишаюся своїм поколінням, пишаюся тим, що ми жили якийсь час разом з Володимиром Іллічем Леніном, що ми учасники звернення Жовтневої революції, учасники громадянської війни, війни за утвердження Радянської влади, завойованої у великі Жовтневі дні. (Бурхливі, тривалі оплески).

Люди старшого покоління пережили голод, розруху в країні, вони героїчно працювали, відбудували народне господарство, боролися за нову справу на ристуваннях п'ятирічок, були солдатами другої світової війни і розгромили найстрашнішого ворога людства — фашизм! (Бурхливі, тривалі оплески). Люди старшого покоління — безпосередні учасники будівництва комунізму в нашій країні. Завершивши будівництво соціалізму, ваші старші товариші, як бачите, не сиділи і не сидять склавши руки! (Бурхливі, тривалі оплески).

Так, ми пишаємося своїм часом, пишіться і ви нашим часом (бурхливі, тривалі оплески), бо ми — ваші батьки, ваші діди, ваші старші брати і сестри! (Бурхливі, тривалі оплески).

Комуністична партія, радянський народ під керівництвом партії пройшли бойовий і славіний шлях. Ми взяли добрий темп бігу — широкий розмах комуністичного будівництва. Якщо говорити мовою фізкультурників, — то в житті відбувається щось схоже на змагання з естафетою. Ми люди старшого покоління — прийняли естафету від Маркса, Енгельса, Леніна. Ми несли і несемо цю естафету, використовуючи всі можливості, які має людина. І ми передаємо цю естафету будівництва комунізму вам — молодому поколінню! (Бурхливі, тривалі оплески). Я б навіть сказав так: не передаємо, а ви вже прийняли цю естафету. (Похвалення в залі, бурхливі оплески). Прийняли на ходу!

Тому ваш обов'язок тепер не осоромити людей старшого покоління. (Бурхливі оплески. Вигук в залі: «Клянємось!», «Клянємось!», «Клянємось!»). Не соромте пам'ять загиблих кращих синів, що боролися проти капіталізму, за перемогу влади робітничого класу, за перемогу народу, який хотів будувати життя для себе, для вас, хотів будувати комунізм! (Бурхливі оплески). Ми впевнені, що ви, молоді люди нашої країни, з честю і гордістю пронесете Червоний прапор, який був піднятий Марксом і Енгельсом, французькими комуністами, який високо підняли російські революціонери, більшовики на чолі з великим Леніном, комуністи усього світу! (Бурхливі, тривалі оплески).

Ленінський комсомол добре і багато працює, добре вчиться, займається виховною роботою. Ці питання повинні бути весь час, як кажуть, на вістрі вашої комсомольської зброї. Партія пишається тим, що, коли вона доручає комсомолові участь у великих будовах, у підняті цілинні, в розвитку сільського господарства, науки, вона завжди зустрічає жвавий відгук молоді, відчуває її порив, її енергію і пристрастність.

Комсомол нагородив чималий досвід участі в розв'язанні найважливіших народногосподарських завдань. Можна сказати, що історія нашої країни, мабуть, не знала такого масового трудового героїзму, який виявила молодь за останні роки. Дехто на Заході досі не може зрозуміти: як це так, партія звернулася з закликом, і мільйони молодих людей з насиджених, обжитих місць поїхали на цілину, на будову Сибіру, Далекого Сходу і Крайньої Півночі.

Щоб виразно уявити і усвідомити це, треба добре зрозуміти, що звернулася до молоді з закликом Комуністична партія, яка виражає інтереси народу, і заклик цей був звернений до славного комсомолу, до нашої радянської молоді, а діла, на які піднялися молоді патріоти, стосувалися не благополуччя обранних, а життя і щастя народної! В цьому ключ до розуміння наших перемог, героїзму нашої молоді. (Тривалі оплески).

Великий подвиг комсомолу, молоді по освоєнню цілинних і перелюгових земель, по освоєнню природних багатств Сибіру назавжди ввійде в історію нашого народу, буде запальною прикладом для виховання нових поколінь. (Оплески). Багато зробили на благо Батьківщини наші молоді вчені і спеціалісти. Важко навіть перелічити, що зробили за ці роки комсомол, молоді!

Ми хвалили вас за це, пишалися і, я впевнений, завжди будемо пишатися ділами славної радянської молоді, комсомолу. Зроблено справді багато, і за це Батьківщина, партія кажуть вам — велике спасибі! (Бурхливі оплески).

Товариші! Від імені Центрального Комітету і уряду я висловив вам подяку за те хороше, що ви зробили в минулому. Але ви ж самі знаєте, що апетит розгоряється під час їди. (Похвалення в залі, оплески). Те, що ви зробили, — це добра справа, але хіба ми звершили свою роботу на тому, що зроблено? Хіба тепер не кличуть на нові трудові діла простори Сибіру? Ось не так давно наші чудові геологи відкрили багаті поклади прекрасної за якістю нафти в районі Іркутська. Ну що ж, нафту ми відкрили, одну свердловину пробурили, і після цього спати ляжемо чи що? (Похвалення в залі, бурхливі оплески).

Сибір має незліченні багатства: величезні запаси нафти, вугілля, залізної руди, кольорових металів. Тому, товариші, не будемо ми триматися за теплі, добре обжиті місця, ми підемо в ті місця, які є кладовими нашого народу, але вимагають докласти рук. Вони необхідні тільки тому, що там немає людей. Прийдуть туди люди, почнуть добувати багатства, збудують заводи і міста, і нові місця не тільки стануть обжитими, вони будуть великими економічними і культурними центрами нашої Батьківщини, нашого комуністичного суспільства! (Бурхливі, тривалі оплески).

Дорогі товариші комсомольці, молоді! Центральный Комітет і Радянський уряд, очевидно, ще не раз звертатимуться до вас з закликом піти на роботу в нові райони. А більше до кого ж, як не до вас звертатись? (Похвалення в залі, бурхливі оплески). А до вас ми звертаємося для кого і в ім'я чого? Для народу, для вас, в ім'я вашого щастя, вашого майбутнього!

Якщо говорити про себе, то я вже, можна сказати, надурочно працюю. (Похвалення в залі, бурхливі оплески). За радянськими законами вже маю право не працювати, заслужив, як кажуть, право на відпочинок. Але почуваю в собі сили, великий приплив енергії. Куди ж цю енергію розтрачувати? Що ж, її в трину з собою брати чи що? Ні! Всі сили, всю енергію треба віддавати праці на благо суспільства! (Бурхливі, тривалі оплески. Овації в залі).

Добрими, благородними почуттями наділена людина праці. Пам'ятаю, що з часів дитинства, з тих днів, коли вчився читати за букварем, одно чудове оповідання про старого садівника, який садив яблуні. Напевно, і в наш час є таке оповідання в букварях? Це дуже хороше, повчальне оповідання. Коли садівникові сказали, що ти вже старий і тобі яблудка з цього дерева самому не доведеться їсти, то він відповів, що садить ці дерева для людей, які доглядатимуть і після нього молодий сад, збиратимуть плоди і з вдячністю згадуватимуть тих, хто заклад цей сад! (Бурхливі, тривалі оплески).

Не та людина щаслива, яка, багато поживши, може навіть і добре попрацювавши, вже заздалегідь починає рахувати, що їй залишилися роки чи місяці до часу, коли вона перейде на пенсію, і вважає: ось вже коли я поживу! Це глибока помилка, ця людина вже не поживе, тому що жити людина може тільки в творчій праці. (Бурхливі оплески). Жити — це працювати, працювати — це жити! Коли людина припиняє працювати, тоді вона припиняє творче життя, вона не знаходить тоді доброго контакту з тими, серед кого живе. Така людина споживає блага, але сама не дає того, що вона може дати. Прощу зрозуміти мене правильно, в даному разі я кажу не про тих товаришів, які внаслідок віку чи стану здоров'я не можуть працювати, я кажу про тих, які мають стільки сил, що і трирічного бичка за хвіст удержать, а вони вже на пенсії і не працюють, хоч за своїм станом здоров'я могли б ще працювати. (Похвалення в залі, оплески).

У праці на благо народу зміст життя, в цьому щастя людини. Тому, товариші, я і повторюю, що вам доведеться багато попрацювати, щоб освоїти багатства країни, а багатства наші незлічені! Мені довелося побувати в Комсомольську-на-Амурі, розмовляти там з старими комсомольцями, які приїхали туди на заклик партії і збудували місто Комсомольськ. Це був справді великий подвиг нашої молоді. Тепер засновники Комсомольська мають вже внуків, і вони з гордістю розповідають їм про це.

Впевнений, дорогі товариші, що ви будете гідною нашою зміною і з честю будете високо нести більшовицький, комуністичний прапор і з цим славним прапором підете вперед і вперед, переборюючи труднощі на шляху до великої мети — комунізму! (Бурхливі, тривалі оплески. Овації в залі).

Якщо відкреслювати те головне в діяльності комсомолу, що повинно становити суть роботи вашої організації, то я наперед хотів би спинитись на такому понятті, як служіння своїй соціалістичній Батьківщині, справі будівництва комунізму.

У наші дні з особливою силою звучать слова Леніна, звернуті до комсомолу: Комуністом можна стати тільки збагативши свою пам'ять всією сумою знань, які виробило людство.

Ви добре знаєте, що для того, щоб ракета понесла в космос кораблі «Восток-1» і «Восток-2», потрібні були героїзм і мужність не тільки наших славних космонавтів Юрія Гагаріна і Германа Титова — делегатів вашого з'їзду, тепер вже членів Комуністичної партії, але праця, знання, досвід, напруження волі багатотисячних колективів, мільйонів людей. (Оплески). Участь кожної людини в тій чи іншій сфері діяльності дуже диференційована. Часом людина робить тільки якусь маленьку деталь, вносить тільки якийсь штрих в загальне полотно. Проте це ні в якому разі не применшує значення діяльності кожної окремої людини для перемоги спільної справи. Не можна думати, якщо ти виконав план не на сто, а на вісімдесят—дев'яносто процентів, то хто-небудь інший добавить за тебе проценти, яких не вистачає. Мислити так — значить уподібнитися до обивателя, значить не дбати про виконання Програми партії.

Дорогі друзі, вам багато дано, але з вас багато спитає життя.

Що значить беззавітно служити Батьківщині, великій справі партії, справі комунізму?

Служіння Батьківщині і комунізму означає добре і безустанно вчитися, самовіддано працювати, використовувати весь досвід товаришів по цеху, заводу, колективу, радгоспу, черпаючи все нові і нові знання з досягнень науки і техніки. Саме в юні роки треба міцно стати на ноги, визначитись так, щоб прожити життя, як говорив прекрасний письменник Микола Островський, не соромлячись потім за безцінно прожиті роки.

Це значить, що наша комсомольська молодь повинна й далі чесно працювати на благо Батьківщини, сміливо мріяти і сміливо дерзати, працювати розумно, економно,

продуктивно, працювати так, як вимагає цього чудовий час, в якому ми живемо. (Оплески).

Служити Батьківщині, справі комунізму — це значить наполегливо вчитись, добувати знання у невечірньому джерелі марксизму-ленінізму, пізнавати глибини науки і техніки, оволодівати скарбами сучасної культури.

Служити Батьківщині, справі комунізму — це значить бути передовим бійцем скрізь і в усьому — на заводі, у полі, в рядах славних Збройних Сил, на сторожі безпеки нашої Батьківщини, в науці і техніці, у мистецтві і культурі, в справах громадських, комсомольських, партійних. (Оплески).

Служити Батьківщині, справі комунізму — це значить бути до кінця відданим великій справі партії, високо нести прапор комуністичної ідейності, я б сказав, бенети і примножувати честь і славу радянської людини, її духовну красу — красу піонера в праці і боротьбі, будівника нового світу. (Оплески).

Наша радянська дійсність дає кожному юнакові і дівчині величезні можливості для того, щоб повністю виявити свої здібності, прожити добре життя на благо свого народу. Але буває так, що деякі молоді люди даремно розтрачують свої сили, розмінюють свої прекрасні роки на дрібнички. Минуть юні роки і коли людині буде 30—35 років, вона частенько схоплюється і починає надолужувати втрачене. Це, звичайно, я кажу з точки зору вашого віку, а не свого, тому що для вас 30—35 років — це зовсім інше поняття, ніж для людей мого віку. Ніколи не пізно взятися за розум, але краще взятися за нього якомога раніше. (Оплески).

Необхідно виховувати у комсомольців, усіх радянських людей нові риси характеру — людей нового, комуністичного світу. І треба робити це не тільки з комсомольського, а з дитячого віку. Щодо цього хочеться відзначити ту велику і корисну роботу, яку Ленінський комсомол проводить по вихованню юних піонерів. Так, товариші комсомольці, ваша робота серед піонерів — це дуже відповідальне доручення партії, народу, Батьківщини, і ви повинні завжди пам'ятати про нього.

У житті нерідко буває й так: здається, що людина міцно стоїть на ногах, є майстром своєї справи, навіть досягає успіхів у житті. І все-таки діяльність її немовби збіднена — вона стоїть осторонь життя громадських організацій, життя колективу, в якому вона працює. Кінець кінець така людина, якщо вона чесна, відчує це і сама.

Наше радянське, соціалістичне суспільство сильне своєю колективністю, коли всі стоять за одного і кожний — за всіх — інтереси всього суспільства. Комуністична ідейність, непохитна переконаність у торжестві високих ідеалів комунізму — це тепер не абстрактне поняття, а зміст усього нашого життя, товариші. Ідеології капіталізму з почуттями заздрості говорять про високу ідейність і цілеспрямованість радянських людей, нашої прекрасної молоді.

Але що означає розуміння високої ідейності? Багато хто міркує приблизно так: ідейність людини — це вивчення нею марксизму-леніністської теорії. Глибока ідейність, знання революційної теорії потрібні, мовляв, партійним або комсомольським активістам, а якщо людина є токарем чи бетонярем, якщо вона працює в цеху або збирає хліб, то для неї питання про ідейне загартування, марксизму-леніністську переконаність нібито не так вже істотно. Таке розуміння ідейності є неправильним. Сила нашого суспільного ладу полягає саме в тому, що на будь-якому місці, в будь-якій діяльності радянська людина повинна бачити і бачить перед собою високу мету в житті, в своїй роботі, дуже потрібній для суспільства. Вона не просто вирощує хліб, будує гідростанції, виточує деталь або працює над креслярським столом. Суто технічне або професійне вміння зливається для радянських людей з високою переконаністю в тому, що мета, в ім'я якої робиться будь-яка справа, значна й велика.

Ідейна переконаність надзвичайно важлива для кожної людини, бо ні одна, навіть найменша на перший погляд справа, не посувається вперед без боротьби, без зцікнень думок, без подолання старого, яке гальмує розвиток нового. Якщо людина ідейно переконана, якщо вона озброєна передовою теорією марксизму-ленінізму, якщо вона справжній боець, якщо для неї ясна мета, до якої ми прагнемо, то така людина дістає високе моральне і політичне задоволення в житті.

Дуже добре, що в основу всієї своєї діяльності по вихованню молодого покоління комсомол бере моральний кодекс будівника комунізму, сформульований у Програмі партії. В цьому кодексі втілено моральні норми, які віками вироблялися прогресивними суспільними силами, особливо робітничим класом та його ленінською партією; в них висловлено принципи, народжені революцією, сучасним етапом боротьби за комунізм.

Моральний кодекс проймають благородні ідеї гуманізму і колективізму. Вдумайтесь, як хвилююче звучать у ньому наші принципи: «Один за всіх, всі — за одного!», «Людина людині — друг, товариш і брат». Наш кодекс — це бойова програма життя бійця-революціонера, якого характеризують висока комуністична ідейність, подум'яний патріотизм, соціалістичний інтернаціоналізм, непримиренність до хиб.

Ленінський комсомол зробить велику справу, якщо так організує роботу по вихованню молоді, щоб принципами морального кодексу стали особистими переконаннями, нормою поведінки молодих людей, увійшли в звичку.

Ми повинні добиватися того, щоб кожна молода людина навчилася бачити в інтересах народу свій найголовніший особистий інтерес, тобто ставала б ідейно переконаним бійцем. Тоді справа у нас на всіх ділянках піде набагато краще.

У нас є хити у виховній роботі. Про це говоривось і в доповіді тов. Павлова. Виховання людей треба проводити, починаючи з піонерського віку.

Повинен сказати, що навіть тепер, в наш час, є ще окремі молоді люди, і не тільки молоді, які дивляться на життя так: вони хочуть, не працюючи, якнайкраще одягнутися, мати якнайкрасивіший і якнайкращий костюм і черевик і щоб костюмів і черевиків було якнайбільше, щоб якнайчастіше їх можна було міняти, щоб якнайкраще поїсти можна було, щоб добру мати квартиру, телевізор і мати інші блага. Такі люди не задумуються над питанням: а що ж вони зробили для того, щоб усім цим користуватися? Так, товариші, вони не задумуються над цим.

(Продовження на 3-й стор.).

Промова товариша М. С. ХРУЩОВА

(Продовження).

Більше того, серед подібних елементів є навіть такі, які насмілюються бурчати: чому, мовляв, ось таких предметів мало, цього не вистачає, якість не та. А самі пальцем не поворухнули, щоб хоч що-небудь зробити для користі суспільства, щоб хоча б у кілограм палива вкласти свою працю, щоб у кімнаті, в будинку, в якому він живе, його зігрівало тепло, що йде від продукту, в який він вклав свою працю. (Оплески).

Це я говорю про паразитичні елементи. Чи є вони в нашому середовищі? Так, товариші, паразитичні елементи у нас є. Іх небагато, але, на жаль, вони є. Вони хочуть жити тільки за рахунок інших, а деякі грабують і часом навіть убивають.

В нашій соціалістичній країні за роки Радянської влади вирости нові люди, свідомі борці за загальне благо, люди з високою комуністичною мораллю. Але серед нас є і ганебні злишки старого, які ще не викоренимо до кінця. Наше суспільство не може і не буде миритися з людьми, що ведуть паразитичний спосіб життя. Треба виховувати непримиренність до таких потворних явищ, щоб погляд кожної радянської людини облікав дармоїдів, які хочуть жити добре, але не хочуть вкласти своєї праці, щоб швидше добитися для всіх людей нашої країни — комуністичного життя. (Оплески).

Законом життя нашого суспільства є правило: хто не працює — той не їсть. Це хороший, правильний принцип нашого життя. Але є ще дармоїди, які самі не працюють, але часом такі люди їдять краще за тих, хто працює. Треба посилити боротьбу з дармоїдами, різного роду шахраями, хуліганями, з усіма антигромадськими елементами. Ми повинні краще організувати всю нашу роботу в цьому напрямі. Я маю на увазі і державний апарат. Наші державні органи сильні тим, що вони спираються на згуртованість і підтримку народних мас.

Центральний Комітет і уряд думають над тим, щоб посилити контроль, щоб швидше викоринувати хибі. Головна сила в боротьбі з хибими — це громадськість. Коли б ми в повну міру використовували всю силу, яку маємо, то ці хибі було б швидко викоренимо. В партії тепер у нас 10 мільйонів чоловік, у комсомолі понад 19 мільйонів. А скільки мільйонів безпартійних, які чесно працюють під керівництвом нашої партії. І ось серед чесних людей живуть окремі дармоїди, живуть в тих самих будинках, в яких живуть чесні люди. Дармоїди користуються тими ж благами, якими користуються трудівники. Чому ж ми, комуністи, комсомольці, безпартійні, робітники і колгоспники, наче не помічаємо цих дармоїдів? А нам треба їх бачити і боротися з ними.

Потрібно так організувати роботу громадських організацій, щоб виключити можливість того, щоб люди, які не викладають своєї праці в створення матеріальних і культурних благ для суспільства, черпали з тієї каші, в яку вносять свій вклад усі трудівники. (Тривалі оплески).

Ви, напевно, знаєте такий досить злий жарт: приходять люди у відділ міліції і кажуть:

— Такий-то громадянин погрожує мені, заміряється мене вбити.

І їй відповідають:

— Але ж він не вбив вас. Коли вб'є, надійде заява, тоді його судити будуть. (Пожвавлення в залі).

Виходить, що паразит може отруувати життя людям навколо, але його не можна покарати. Те ж саме можна сказати про неспійманних злодіїв, шахраїв. Дехто міркує — якщо людина навіть і вкрала, але її не спіймали, то хіба можна спитати з неї, хоч багато хто знає, що вона — злодій. Але така мораль властива буржуазному суспільству, там кажуть: «Не спійманий — не злодій». Ні, у нас повинні бути інші принципи.

Радянські люди вправі спитати у тих, хто не працює, а живе за рахунок суспільства, спитати злодія не тільки тоді, коли він у кишеню залазить, але коли людина не працює, а живе розкошуючи. Адже вона обкрадає соціалістичне суспільство, бо живе працює вношу, вона обкрадає вас. Не треба чекати, поки її за руку піймають, і тільки тоді її притягати до відповідальності і судити. До дармоїдів громадськість може і повинна публікувати свої вимоги. Ти живеш у будинку, який ми спорудили, носиш костюм і взуття, які ми зробили своїми руками. А що ти зробив для спорудження цього будинку, що ти зробив для того, щоб опалити його, що ти зробив для того, щоб поліпшувалося життя людей, з якими ти живеш? Щоб спорудити будинок, багато людей працювали — плавили метал, приготували цемент, випалювали цеглу. А що ти зробив, щоб допомогти людям? Тисячі мільйонів людей працювали для того, щоб зробити з цих матеріалів будинок, а ти прийшов у цей будинок, нічого не зробивши. (Тривалі оплески).

Радянські люди вправі сказати — таких дармоїдів не повинно бути в наших рядах.

Чи під силу нам таке завдання? Так, під силу. Треба тільки, товариші, перебудовуватися в розумінні того, що таке розкрадач, злодій: чи тільки той, хто вкрав щось, чи той, хто живе за чужий рахунок дармоїдом? Треба, щоб усім було ясно, що й той і другий — злодій. (Пожвавлення в залі). Адже якщо когось спіймали з краденим, усім ясно, що це злодій. Але є такі люди, які, піде не працюючи, користуються всіма благами суспільства. Вони разом з усіма ходять у театр, живуть собі на втіху, але нічого не дають суспільству. Думаю, товариші, що такі люди найнебезпечніші розкрадачі народного добра, злодії і проти них треба викликати гнів народу. Треба, щоб такі люди завжди почували, що наш народ зневажає дармоїдів, що люди праці, за рахунок яких живуть тепер ці дармоїди, не хочуть більше терпіти цих трутнів. Та що там трутні, такі люди гірші за трутнів: адже трутні відіграють якусь роль у вулику, обігривають чарунки, а дармоїди нічого не дають суспільству, вони тільки живуть собі на втіху і поїдають створене іншими. Хіба можна з цим миритися? Ні, не можна! (Тривалі оплески).

Деякі гості, які присутні тут на з'їзді, можуть подумати, що коли Хрущов зосереджує увагу на таких питаннях, значить це таке, мовляв, страшно зло, іржа, яка роз'їдає радянське суспільство. Ні, товариші! Але кожний металіст знає, як іржа псує метал, виводить з ладу машини. На металі не можна мати ржавих плям, а якщо з'являється навіть маленька пляма, значить і точність роботи машини буде втрачена. Щоб не допускати цього, треба регулярно протирати масляною ганчіркою ті металеві частини, які треба тримати в робочому стані, щоб ніяка іржа їх не зачепила, щоб завжди зберігати

точність машин. Рішуче виступаючи проти дармоїдів, ми будемо оберігати наш державний механізм від соціальної іржі, оберігати наше соціалістичне суспільство від засмічення його паразитичними елементами. Наше завдання полягає в тому, щоб звільнити суспільство від таких людей, зробити все, щоб повернути до суспільно корисної праці всіх здатних до трудового, чесного життя людей, не допустити до падіння інших. Адже дармоїдів у нашому суспільстві — лічені одиниці. Але із такими явищами ми не можемо миритися. (Оплески).

Розповім вам про такий випадок. Недавно я розмовляв з однією молодою жінкою. Вона комсомолка. Вийшла заміж невдало. Розійшлася. Вийшла заміж за другого. І треба ж бути такому, що другий чоловік виявився п'яницею. П'янка довела його до того, що він вчинив крадіжку, його спіймали і засудили. Тепер він перебуває в тюрмі. У молодій жінки залишилися діти. Вони кажуть матері:

— Добре нам стало жити, коли тата нема.

Це вони сказали тому, що чоловік-п'яниця був дружиною, бив дітей, усе пропивав.

Тепер молода жінка вирішила розійтися з ним. Пише йому в тюрму про те, що хоче з ним розводитися. З тюрми їй приходить така відповідь — якщо подаси на розвід, повернуся — вб'ю. Як бачите, резолюція досить чітка і певна.

І це, товариші, у наш час, у нашому суспільстві. Як можна терпіти таке? Я вже не раз казав і повторюю тут, що до таких явищ призводить наша недопустима терпимість до хиб. Постає питання, чому треба чекати, щоб людина щось вкрала, і після цього її посадити в тюрму. Адже до того, як вона стала злодієм, вона жила в місті, мала сусідів по квартирі і ці сусіди знали, що вона ніде не працює. Вони знали, що людина ця систематично пиячить, б'є дружину, дітей. Чому наша громадськість терпить таке і чи можна терпіти? Повторюю, чому треба чекати, щоб людина, яка третирує суспільство, щось украла або вчинила інший злочин, і лише після цього її притягати до відповідальності? А чи не краще нам створити якісь установи, які за рішенням громадськості силою примушували б дармоїдів працювати? (Вигуки схвалення. Тривалі оплески).

Молодь, комсомольці іноді кажуть: Куди дивиться наша міліція? Там побігли люди, а там навіть вбили людину. Але, товариші, чи міліція винна в тому, що відбуваються бійки? В міліції у нас багато справді героїчних людей, наша народна міліція виконує велику, потрібну і дуже важку роботу. Вважаю, що наші старі закони про міліцію — як Голова Ради Міністрів відверто вам кажу — багато в чому недосконалі. В чому це виявляється? Якийсь хуліган бузотерить, підходить міліціонер і ось цей хуліган б'є його по обличчю, а міліціонер не має права на дії у відповідь! Хіба терпимо таке становище?

Моє дитинство і юність пройшли в Донбасі, на руднику, коли там було привілля для хуліганів. Чесні люди захищалися самі. Як захищалися? Не молитвою про врятування від хуліганів, а більш дієвими засобами. (Пожвавлення в залі. Оплески).

Хулігани теж знають закони. Хуліган може вдарити міліціонера, а йому каже: Ти не маєш права бити мене. Хуліган має право, а міліціонер не має права на захист. Ми в уряді прийшли до висновку, що треба змінити такі несправедливі закони. (Вигуки схвалення, бурхливі оплески).

Тепер багато молоді працює в народних дружинах. Вони дають велику громадську користь. Їм треба дати право на самозахист, і не тільки на самозахист, але й на життя заходів проти тих, хто порушує громадський порядок. (Тривалі оплески).

Безліч хорошого, світлого народжується на нашій землі. Але при своєму народженні воно зазнає, як то кажуть, певних мук. Так що це не повинно нас бентежити. Треба тільки правильно це розуміти, проводити в життя лінію, яку визначив ХХІІ з'їзд партії. Треба вести боротьбу за здійснення рішень з'їзду. Слід бачити не тільки головну частину життя — світлу, але все життя цілком. Висловлюючись мовою військових, треба впорядковувати й тили, щоб вони не були обтяжливим вантажем і не затримували наш рух вперед. (Тривалі оплески).

Наша партія пишається тим, що радянська молодь, Ленінський комсомол — це не тільки освічені юнаки і дівчата, не тільки закохані в свою справу молоді люди, але їх життєвою метою, їх ідейним переконанням є будівництво комуністичного суспільства.

Якщо говорити про ідейну переконаність радянської молоді, про її високі моральні і політичні якості, то як раз саме це насамперед і дратує ворогів комунізму. Вони розуміють, що сила радянського суспільства в морально-політичній єдності народу, в тому, що воно дає молоді багато знань, можливість для цікавої праці, культурного і фізичного розвитку, в тому, що воно дає і дає молодому поколінню велику мету в житті, менає могутні крила для нахненної праці і боротьби.

Хотілося б підкреслити і таку думку. Старий світ не залишив і ніколи не залишить спроб атакувати нас. Він робить це різними методами залежно від історичної обстановки і від своїх можливостей. Тепер вже піти відкрито воєнним походом на Радянський Союз не так просто, хоч і як ви знаєте, на Заході маячить голова, яку виношують і такі плани. Ось чому кожний комсомолець, кожна радянська молода людина повинна завжди бути високо пильною в ідейному і політичному плані.

В цьому залі я бачу багатьох представників нашої славної Радянської армії і флоту. Армія, як відомо, в основному складається з молоді. На з'їзд комсомолу армійські товариші послали своїх кращих і гідних представників.

Чудові радянські воїни, серед яких дуже багато комсомольців, завжди стоять на бойовому посту, в їх руках грізна зброя, яку дала їм Батьківщина. (Оплески). Радянські Збройні Сили — це надійний шит мирної праці радянського народу. Ось чому воїни наших Збройних Сил оточені такою палкою любов'ю всього радянського народу. (Тривалі оплески).

Радянський уряд і Комуністична партія, як відомо, все роблять для того, щоб відстояти мир на землі. Однак ми ніколи не можемо забувати слова хорошої пісні: «Ми мирні люди, но наш бронепоезд стоїт на запасному пути». (Оплески). Причому наш теперішній «бронепоезд» озброєний не кулеметами «Максим», а дечим більш істотним. (Тривалі оплески). Так що гарячі голови безрозсудних людей на Заході ми стримуємо си-

лою і могутністю всієї радянської держави, силою і могутністю наших доблесних Збройних Сил, силою і могутністю великого табору соціалізму. Піклування про зміцнення обороноздатності надто Батьківщини — священний обов'язок кожного радянського громадянина, особливо молоді. (Оплески).

Старий світ не перестаючи продовжує атакувати нас. І головна зброя імперіалістів — це ідеологічна дисерсія. Вони посилено намагаються пролізти зі своєю ідеологією в уми деяких наших молодих, та й не тільки молодих людей.

Ви, напевно, читали повідомлення про прес-конференцію двох людей, які спочатку лишилися за кордоном, а потім, після того, як вони скуштували «принад» західного світу, вони попросили назад у Радянський Союз. Це — теж диверсія капіталістичного світу і цю диверсію, товариші, треба бачити і треба завжди і в усьому тримати порою сухим. Диверсії старого світу триватимуть, поки не розв'яжеться питання — хто кого, поки не утвердиться остаточно на всій земній кулі Червоний прапор комунізму, Червоний прапор праці. (Бурхливі, тривалі оплески). Але хоч як намагаються наші ідеологічні вороги зробити розтліваючий вплив на деякі кола радянської молоді, у них з цього нічого не виходить. Ми можемо сказати — і не вийде, тому що в Радянському Союзі існує не тільки наступність поколінь, але й велика наступність великих ідей, революційних ідей марксизму-ленінізму. (Бурхливі оплески).

Комуністична партія пишається своєю молодістю змінюю, своїми молодшими товаришами по праці і боротьбі, які дають гідну відсіч усім спробам ворогів ідейно роззброїти нашу радянську молодь. І в цій ідейній боротьбі гідне місце займає не тільки робітничий і колгоспний молодь, але й наша молода інтелігенція, бойове радянське студентство. (Оплески).

Багатою людию західного світу, що приїждять у Радянський Союз, державних діячів капіталістичних країн, з якими мені доводилося розмовляти, вражають, як сказав, навіть потрясають величезні успіхи і досягнення Радянського Союзу. Вони часто питають: де та внутрішня пружина, яка допомагає Радям так швидко йти вперед? Одна з таких пружин — це горіння, пристрасність у роботі кожної радянської людини в ім'я торжества комунізму. (Оплески).

Кажуть, у Сполучених Штатах Америки створили навіть якийсь комітет, який повинен вдумувати ідеї, щоб захоплювати людей. (Пожвавлення в залі). Немає у старого світу нових ідей і бути не може. Хочете мати добру ідею, ми можемо поділитися — це ідея боротьби за комунізм (пожвавлення в залі, оплески), найпрогресивніша, найвеличніша ідея нашого часу. (Тривалі оплески). Інших ідей, більш прогресивних, більш захоплюючих народи і насамперед молодь, немає. Нове владно йде на зміну старому, і ніякі лікарі і ніякі знахарі не можуть виписати одряхлюючі організмові старого, прогнилого капіталістичного світу рятівні ліки. Переможе нове, молоде, переможе комуністичний рух. (Тривалі оплески). Чудову рису людей нового, соціалістичного світу зірко підмітив і образно висловив великий художник слова Максим Горький. Характеризуючи Леніна, він сказав, що Володимир Ілліч мав невчирпний азарт молодості. (Оплески). І цей азарт молодості Ленін передав людям свого покоління, всьому нашому народові, радянській молоді. (Оплески).

Хай ця невчирпна ленінська творча енергія завжди запалює наших юнаків і дівчат на нові подвиги в праці і боротьбі. Цілі наші ясні, горизонт ясний, в завтрашній день веде широкий і прямий шлях. Так віддамо ж усі наші сили, увесь запал юності, щоб перетворити в життя великі накреслення ленінської партії. (Бурхливі оплески).

Беручи активну участь в будівництві нового суспільства, комсомол покликаний допомагати партії готувати покоління всебічно розвинених людей, які житимуть, працюватимуть і управлятимуть суспільними справами при комунізмі, виховувати нову людину. В цьому зв'язку хочу кілька слів сказати про нашу школу, про деякі результати проведених за останні роки заходів по перебудові шкіл і вищих учбових закладів, по зміцненню їх зв'язку з життям. Коли я був на підприємствах, на зональних нарадах у питаннях сільського господарства, мені не раз доводилося слухати чудові розповіді учнів про те, як зміщення зв'язку школи з життям, прилучення школярів до праці зробило навчання в школі жвавішим, цікавішим і змістовнішим, як допомагає це підготовці юнаків і дівчат до вступу в самостійне трудове життя.

Але зроблене в цій галузі є лише початком. Нам треба буде ще багато зробити по поліпшенню роботи школи, по вихованню дітей. Є ще, на жаль, і такі батьки, які байдуже ставляться до виховання дітей, створюють їм обстановку неробства, а часом і самі негативно на них впливають.

Саме з таких сімей молоді люди потрапляють нерідко в число хуліганів, дармоїдів. Потім такі батьки оббивають пороги судів, міліції, просять простили їхне чадо, кажуть: «Ми любимо його, хотіли як краще...» Як то кажуть — любити і курка вміє. Виховати з дитини хорошу людину — набагато складніше. Самой любові тут мало, треба велику працю і розум прикласти.

Щоб успішно розв'язувати завдання виховання і навчання дітей, треба об'єднати зусилля школи, сім'ї, комсомолу, всієї громадськості.

З кожним роком у нашій університеті та інституті дедалі більше приходить юнаків і дівчат, які після школи попрацювали на підприємствах і будовах, у колгоспах та радгоспах і змогли свідоміше підійти до вибору своєї професії, щоб присвятити свої знання і сили улюбленій справі. Поліпшилась практика студентів, вони почали глибше викатати у виробництво, в його економіку і техніку.

Треба, щоб ще більше міцнів зв'язок вищої школи з життям народу, щоб вона готувала потрібних країні спеціалістів, добре озброєних досягненнями сучасної науки, знаннями революційної теорії, людей творчих і беззавітно відданих великій справі комуністичного будівництва. Хай наша молодь множить свій вклад у розвиток передової радянської науки, прискорює справу технічного прогресу в усіх галузях народного господарства.

(Закінчення на 4-й стор.).

Промова товариша М. С. ХРУЩОВА

(Закінчення).

Дорогі товариші! Ваш з'їзд демонструє чудову згуртованість радянської молоді навколо Комуністичної партії, яєне розуміння нею великих завдань будівництва комунізму, життєрадісність та непохитну волю і в майбутньому йти в перших рядах бійців за нашу велику і славу комуністичну справу. (Тривалі оплески).

На Заході кажуть, що майбутнє закрито хмарами і ніколи не настане такий час, коли злидні і війни та лихо, що їх супроводить, будуть зовсім вигнані з землі.

Ні, панове імперіалісти, правда не на вашому боці. Людство все ясніше бачить горизонт, все впевненіше стає на шлях, який веде до врятування від війни, злиднів та іншого лиха, породжуваного імперіалізмом і колоніалізмом.

Радянський народ першим прокладає шлях до комунізму, світлого майбутнього всього людства. Свідомість цієї історичної місії наповнює серця радянських людей гордістю, удесятерює їх зусилля в боротьбі за велику перемогу.

Нас радує, що ваш з'їзд проходить по-бойовому. Дозвольте висловити впевненість у тому, що з'їзд комсомолу виробить такі рішення, які ще краще озброять комсомол для дальшої праці, навчання, виховної роботи, для впевненого руху вперед, до комунізму! (Бурхливі оплески).

Хай живе Ленінський комсомол — вірний помічник і бойовий резерв Комуністичної партії Радянського Союзу! (Бурхливі, тривалі оплески. Всі встають).

Хай живе слава радянська молодь! (Бурхливі, тривалі оплески).

Під керівництвом ленінської партії — вперед, молоді друзі, до перемоги комунізму! (Бурхливі, тривалі оплески, що переходять в овацію. В залі лунають вигуки на честь Комуністичної партії і її ленінського Центрального Комітету, «Ура!». Учасники з'їзду скандують: «Ленін з нами!», «Ленін з нами!», «Комунізм!», «За роботу!», делегати з'їзду з великим піднесенням співають «Марш бригад комуністичної праці»).

Центральному Комітетові Комуністичної партії Радянського Союзу

XIV з'їзд Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді від імені комсомольців, усієї радянської молоді звертається з словами любові і палкої вдячності до рідної Комуністичної партії та її бойового штабу — ленінського Центрального Комітету на чолі з Микитой Сергійовичем Хрущовим.

Партія комуністів — розум, честь і совість нашої епохи. Вона притягає юні серця своєю полум'яною вірою в сили народу, невичерпною революційною енергією, самовідданою боротьбою за торжество найближчих ідейних людства, за перемогу комунізму. Партія і великий Ленін відкрили перед молоддю світлий шлях до нового життя, до творчої праці, до висот науки і культури. Ми вчимося у комуністів по-ленінському жити, працювати, боротися і перемогати.

Прийнявши нову Програму, XXII з'їзд КПРС поклав початок великій боротьбі за безпосереднє втілення в життя принципів комунізму. Як найріднішу і найближчу справу сприйняла радянська молодь рішення історичного з'їзду партії. Під керівництвом партії, разом з усім народом мільйони юнаків і дівчат з величезним піднесенням приступили до здійснення величезних накреслень XXII з'їзду КПРС.

Рішуча ліквідація наслідків культу особи відкрила широкий простір для творчості народних мас, винятково сприятливо почалась на всій діяльності Ленінського комсомолу.

Партія розглядає молодь як будівничу, творчу силу в боротьбі радянського народу за комунізм. Під керівництвом КПРС комсомол весь час удосконалює методи своєї роботи, зміцнює і розширяє вплив на молодь. Тільки за останні 5 років у ряди ВЛКСМ вступило понад 12,5 мільйона юнаків і дівчат. Понад 1,2 мільйона найкращих з кращих вихованців комсомолу прийнято в ряди КПРС. Партія спрямувала зусилля комсомолу на виховання у молодого покоління комуністичного ставлення до праці, доручила йому великі і відповідальні справи. Активна участь в освоєнні цілин, в спорудженні велетнів індустрії, в розвитку найважливіших галузей промисловості, піднесенні сільського господарства стала справжньою школою виховання ідейно загартованих, мужніх, сильних духом людей, підготувала молоде покоління до будівництва комунізму.

Пройняті беззавітною вірою в майбутнє торжество комуністичних ідей, ми, посланці 19-мільйонної армії комсомолу, зібралися в прекрасному, осяяному весняним сонцем Кремлівському Палаці з'їзду, щоб прийняти конкретний план діяльності ВЛКСМ на найближчі роки.

З глибоким хвилюванням і радістю зустріли ми — делегати XIV з'їзду, Ленінський комсомол, вся радянська молодь — привітання Центрального Комітету партії і виступ на з'їзді Першого секретаря ЦК КПРС, Голови Ради Міністрів Союзу РСР товариша Микити Сергійовича Хрущова. Натхненне слово партії окриляє, кличе на нові подвиги. Від усього серця ми дякуємо рідній партії за високу оцінку діяльності Ленінського комсомолу і урочисто обіцяємо, що не пошкодуємо сил для виконання мудрих вказівок партії.

З ще більшою енергією комсомол, вся радянська молодь братиме участь у створенні матеріально-технічної бази комунізму, формуванні комуністичних суспільних відносин і вихованні нової людини.

Ленінський комсомол беззастанно виховуватиме юнаків і дівчат на героїчних традиціях революційної боротьби, на прикладах самовідданої праці робітників, колгоспників, інтелігенції, на великих ідеях марксизму-ленінізму, готуватиме стійких, високоосвічених, люблячих працю молодих будівників комунізму.

Молодь міста і села ще активніше включиться в патріотичний рух колективів і ударників комуністичної праці, всюди розвиватиме змагання за максимальний вклад кожного молодого трудівника, кожного колективу в будівництво комунізму. Боротьба за досягнення найвищої продуктивності праці, відмінна якість продукції, широке впровадження і повне використання найновішої техніки, справді комуністична ощадливість у великому й малому, виконання і перевиконання завдань семирічки стануть непохитним законом роботи комсомольських організацій.

Партія кличе молодь на штурм, на будови комунізму. На цей заклик відгукуються сотні тисяч добровольців. Нові загони молодих патріотів поїдуть на Крайню Північ, Далекий Схід та в інші райони будувати нові заводи, домни, мартени, споруджувати міста, перегороджувати греблями ріки, розробляти незлічені багатства наших надр.

Березневий Пленум ЦК КПРС вказав на багатющі ре-

зерви колгоспів і радгоспів, розробив конкретні заходи по дальшому піднесенню сільськогосподарського виробництва. Сьогодні тисячі молодих добровольців вливаються в трудові колективи колгоспів і радгоспів. З комсомольською наполегливістю молодь виступатиме за впровадження більш інтенсивних систем землеробства, розширення посівів високоврожайних культур — кукурудзи, гороху, кормових бобів, цукрових буряків, добиватиметься різкого збільшення продуктів тваринництва.

Партія беззастанно виховує в кожній радянській людині почуття справжнього господаря своєї країни, високої відповідальності перед суспільством, уміння піддержувати до розв'язання великих і малих питань. Під керівництвом партії комсомол наполегливо виступатиме проти безгосподарності, косності, бюрократизму, підтримуватиме все нове, передове, прогресивне, прищеплюватиме молоді навички громадського самоврядування.

Програма партії сформулювала моральний кодекс будівника комунізму. Його високі принципи стають законом життя мільйонів радянських людей, дедалі більше визначають обличчя молодого покоління. Але ми добре розуміємо, що у виховній роботі комсомольських організацій є ще чимало хиб. Ми будемо рішуче боротися за пережитками минулого, добиватися, щоб принципи комуністичної моралі стали нормою поведінки кожного юнака і кожної дівчини.

Великий Ленін говорив, що не можна бути справжнім комуністом, не оволодівши всім багатством знань, яке виробило людство. Наш почесний обов'язок — беззастанно оволодівати передовим марксистсько-ленінським світоглядом, вивчати і роз'яснювати молоді Програму партії, виховувати в собі ленінську ідейну переконаність, неперемінність до будь-яких проявів буржуазної ідеології. ВЛКСМ і далі беззастанно дбати про зростання освіти і культури радянських юнаків і дівчат, допомагатиме зміцнювати зв'язок навчання з життям, з виробництвом. Своєю роботою в школі і в піонерській організації комсомол братиме активну участь у формуванні працюючого, фізично, морально здорового, життєрадісного покоління.

Вірний своєму інтернаціональному обов'язкові, Ленінський комсомол зміцнюватиме дружбу народів

„КОМУНІЗМ—МИР І ЩАСТЯ НАРОДІВ“

Збірник промов, розмов і виступів товариша М. С. Хрущова

Видавництво політичної літератури випустило в світ двотомник «Комунізм — мир і щастя народів». В ньому включено промови, розмови і відповіді товариша М. С. Хрущова на запитання, що стосуються зовнішньої політики Радянського Союзу і міжнародного становища, опубліковані в радянській пресі у 1961 році, виступи глави Радянського уряду по радіо і телебаченню.

У другому томі вміщено також виступи Микити Сергійовича Хрущова на XXII з'їзді партії: Звіт ЦК КПРС, доповідь про Програму КПРС і Заключне слово.

Двотомник має предметний покажчик, хронологічний перелік зустрічей, розмов і прийомів М. С. Хрущовим у 1961 році зарубіжних політичних і громадських діячів.

Збірник «Комунізм — мир і щастя народів» видано масовим тиражем.

(ТАРС).

ПРИЙОМ НА ЧЕСТЬ МОЛОДИХ ЗАРУБІЖНИХ ДРУЗІВ

МОСКВА, 20 квітня. (ТАРС). Сьогодні у Великому Кремлівському палаці Центрального Комітету Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді влаштував прийом на честь зарубіжних делегацій, які брали участь у роботі XIV з'їзду комсомолу.

У Георгіївському залі зібралися глави і члени делегацій молодіжних організацій 68 іноземних держав, делегати з'їзду — представники республіканських, крайових і обласних комсомольських організацій країни, члени Центрального Комітету комсомолу і Центральної Ревізійної комісії, секретарі ЦК ВЛКСМ, міністри СРСР, керівники союзних міністерств і відомств, представники партійної і радянської громадськості.

Палкими оплесками зустріли присутні прибулих на прийом Л. І. Брежнєва, Ф. Р. Козлова, О. М. Косигіна, О. В. Куусінена, А. І. Мікояна, Д. С. Полянського, М. А. Суслова, М. С. Хрущова, М. М. Шверника, В. В. Гришанина, П. Н. Демічева, Л. Ф. Ільчова, Б. М. Пономарьова, О. М. Шелєпіна.

Гостей вітав перший сек-

ретар ЦК ВЛКСМ С. П. Павлов. Він сказав, що від першого і до останнього дня на з'їзді панувала обстановка небувалої піднесення і ентузіазму. Вона добре передає той бойовий дух, енергію, життєрадісність, яких сповнена тепер радянська молодь і які викликані рішеннями історичного XXII з'їзду партії, Програмою КПРС. Привітання Центрального Комітету партії і промова М. С. Хрущова, каже С. П. Павлов, це — програма роботи комсомолу в період розгорнутого будівництва комунізму.

Учасники прийому зустріли палкими оплесками проголошений тов. Павловим тост за торжество ідей марксизму-ленінізму, за братні комуністичні спілки молоді, за процвітання і щастя молодого покоління всієї землі.

Потім на прийомі від імені радянської молоді виступили Герман Ламочкін — знатний московський будівельник, керівник бригади комуністичної праці, Сівіль Казієва — прославлений механізатор-бавовняр Азербайджану і Дмитро Павличко — український поет. Вони говорили про вели-

чезне довір'я, яке виявляє молоді Комуністична партія, про бажання юнаків і дівчат нашої країни віддати всі сили будівництву комунізму. Вітаючи зарубіжних гостей, промовці закликали їх до єдності, в ім'я перемоги справи миру, в ім'я дружби між молоддю всіх країн землі.

Сердечно вітали радянську молодь зарубіжні гості. Нових успіхів у творчій праці і житті, в побудові комуністичного суспільства побажали їй П'єро Пераллі — президент Всесвітньої федерації демократичної молоді (ВФДМ), Іржі Пелікан — президент Міжнародної спілки студентів (МСС), Ян Хай-бо — секретар ЦК Комуністичної спілки молоді Китаю, Маріан Ренке — перший секретар ЦК Спілки соціалістичної молоді Польщі, Пріско Барросо — член національного комітету Спілки молодих комуністів Куби, Мусса Кейта — верховний комісар у справах молоді і спорту Республіки Малі, Мітра — генеральний секретар Всеіндійської федерації молоді.

В їх виступах ще раз прозвучало палке прагнення молоді всіх континентів

зміцнювати міжнародну єдність, не шкодуючи сил, боротися проти імперіалізму і колоніалізму, за загальне і повне роззброєння, рішуче відстоювати справу миру в ім'я щастя всього молодого покоління нашої планети.

Захоплено, бурхливими оплесками зустріли учасники прийому виступ Першого секретаря ЦК КПРС, Голови Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущова. Він відзначив, що XIV з'їзд ВЛКСМ показав згуртованість і монолітність молоді, її високу ідейність. М. С. Хрущов побажав славному Ленінському комсомолу, всієї молоді Радянської країни і далі наполегливо працювати, оволодівати марксистсько-ленінською теорією, зміцнювати дружбу між усіма народами.

М. С. Хрущов проголосив тост за дружбу народів, за перемогу комунізму, за комсомол, за молодь усього світу.

Сердечна зустріч у Кремлі була новим чудовим свідченням зростаючої і міцніючої дружби молоді всіх континентів великої сили в боротьбі за міцний мир, за прогрес, за щастя людства.

ЗА ВЕЛИКЕ, СВІТЛЕ—ЗА КОМУНІЗМ!

Виховувати якості комуніста-ленінця

Комсомол покликаний виховувати активних борців, людей вольових і переконаних, розвивати в кожній молодій людині якості комуніста-ленінця. Таке завдання поставив Центральний Комітет КПРС у привітанні XIV з'їзду ВЛКСМ.

Комуніст-ленінець! Це людина всією душею віддана Батьківщині, партії, справі комунізму, яка активно, творчо бере участь у розв'язанні історичних завдань, що стоять перед радянським народом. Високі моральні якості, самовіддана праця, ідейне загартування, постійне прагнення оволодівати висотами марксистсько-ленінської науки характеризують члена нашої великої Комуністичної партії.

— Лише 22 роки Радянській Литві, — каже секретар ЦК ЛКСМ Литви А. Чеснавічус. — Юна, повна творчих сил і енергії, вона впевнено йде до світлих вершин комунізму в єдиному строю братніх радянських республік. Ровесники своєї республіки — комсомольці — будують сьогодні електростанції, створюють першокласні електронні машини, вирощують на комсомольських гектарах кукурудзу і цукрові буряки. Литовський комсомол — велика ударна сила. За останні чотири роки він виріс у півтора рази. Комсомол виховує нову людину, здатну розв'язувати великі державні завдання.

Сьогодні основним завданням республіканської комсомольської організації ми вважаємо забезпечення могутнього піднесення сільського господарства, каже промовець. Комсомол оголосив ударною справою вирощування кукурудзи і цукрових буряків. Завдання визначено — його треба розв'язувати швидко і успішно. Цієї весни проведено комсомольський рейд по перевірці ремонту сільськогосподарської техніки. Більш як дві тисячі юнаків і дівчат по комсомольських путівках дістануть спеціальності механізаторів, укомплектованою передовою молоддю школи кукурудзіводів і буряководів. Комсомольці дають слово одержати на великих площах по 400 центнерів кукурудзи з качанами молочно-воскової стиглості з гектара, по 200 центнерів цукрових буряків, забезпечити могутнє піднесення громадського тваринництва.

Перед лицем великих і відповідальних завдань ми не можемо закрити очі на хибні, зауважує представник Литви. Зокрема, великим гальмом у розвитку сільського господарства є хутірні системи.

Наша молодь виховується в дусі пролетарського інтернаціоналізму, в дусі дружби з усією молоддю багатонаціональної Радянської країни, продовжує промовець. Цьому сприяють такі заходи, як соціалістичне змагання між молоддю Литви та інших союзних республік, спільні зльоти, дії братніх культур.

Ми повинні активніше боротися з проявами буржуазної ідеології, пережитками минулого, виховувати молодь на славних революційних традиціях, добувати, щоб життєвими правилами кожної молоді людини стали священні принципи морального кодексу будівника комунізму.

Піклуванням про благо радянської людини проінитий виступ ткалі Лії Зубиної, ударника комуністичної праці (Івановська область). Місто Пучеж, де працює Лія Зубина — це новобудова. Споруджувала її молодь, в тому числі й Лія, в той час, маляр. А коли тут було споруджено льнокомбінат, вона прийшла на підприємство і незабаром оволоділа майстерністю ткалі. Тепер, обслуговуючи чотири верстати, дівчина працює вже в рахунок 1967 року. З вогником працюють й інші молоді ткалі комбінату. Вони добилися такого високого виробітку, якого не знають в жодній капіталістичній країні світу. 19 тисяч юнаків і дівчат області досягли продуктивності праці, запланованої на кінець семірічки. Тепер кращі робітники по комсомольських путівках пішли на обслуговування найвищого текстильного устаткування, одержаного івановцями. Нові машини мають величезні резерви. Повне оволодіння їх «таємницями» дасть змогу набагато збільшити випуск, поліпшити якість тканин.

Промовець від імені своїх товаришів запевняє учасників з'їзду, що молоді івановські текстильниці сповнені бажаннями дати Батьківщині більше тканин, щоб радянська людина одягалась краще і красивіше за всіх. Проте конструктори текстильних машин, верстатобудівники, проектувальники роблять часом таке устаткування, для догляду за яким потрібно багато часу. І це одна з головних перешкод у боротьбі за підвищення продуктивності праці.

Чудові цифри, що свідчать про кипучі діла молодих кукурудзіводів респуб-

ліки, назвав у своїй промові перший секретар ЦК ЛКСМ Молдавії Г. Лавранчук. У всесоюзному змаганні майстрів вирощування цієї багатирської культури брало участь торік понад 70 тисяч молдавських юнаків і дівчат. З кожного комсомольського гектара вони зібрали по 44,8 центнера янтарного зерна. А передові ланки виростили по 80 і навіть 100 центнерів.

Ще вищий рубіж штурмує молодь у цьому році. Величезний масив — 300 тисяч гектарів — така загальна площа комсомольських кукурудзних плантацій. З них на 200 тисячах гектарів вирішено одержати не менш як 50-центнеровий урожай кукурудзи. Великих зусиль докладає молодь для подолання відставання в галузі тваринництва. Сьогодні вже понад 600 тваринницьких ферм стали комсомольсько-молодіжними.

Ми дуже пишаємося, каже промовець, що Молдавію називають квітучим садом країни. Молодь оголосила похід за ліквідацію зрідженості фруктових садок. Це дасть змогу дати країні додатково тисячі тонн плодів. Пишаємося ми і зростанням промисловості нашої республіки. В цьому — також чималий вклад молодих.

Піднімаючись на трибуну з'їзду, кожний делегат з хвилюванням і гордістю говорить про те, що привітання Центрального Комітету КПРС XIV з'їзду ВЛКСМ запалює юнаків і дівчат на нові чудові справи. Батьківські слова ленінського Центрального Комітету, звернуті до молодих людей Радянської країни, кличуть вперед.

Секретар Краснодарського крайкому ВЛКСМ В. Гавриленко підкреслює, що відновлення норм партійного життя, ліквідація наслідків культу особи відкрили перед комсомолом величезні перспективи. Від імені молоді він дякує Центральному Комітету КПРС, Микиті Сергійовичу Хрущову за те, що наша країна йде вірним курсом до світлого майбутнього.

В. Гавриленко відзначає, що в сьогоднішніх комсомольських буднях гартується нова людина. Він наводить приклади чудових справ кубанських молоді. Це вона збудувала в подарунок з'їзду комсомолу 13 цукрових заводів, палко відгукнулася на заклик перетворити Кубань у квітучий сад, енергійно бореться за високі врожаї, за дальший розвиток тваринництва. Комсомольці Кубані підтримують пропозицію ЦК ВЛКСМ про всеокезне змагання молодих буряководів. Зал аплодує, коли промовець заявляє, що 200-тисячний загін комсомольців Краснодарського краю докладе всіх сил, щоб наша Батьківщина стала ще багатшою, ще кращою.

Промовець схвалює практичну діяльність Центрального Комітету комсомолу, зауваження і висновки, що їх містять звітна доповідь ЦК ВЛКСМ і доповідь про зміни в Статуті ВЛКСМ.

У створенні достатку сільськогосподарських продуктів, у боротьбі за технічний прогрес — у перших рядах комсомол, каже перший секретар ЦК ЛКСМ Киргизії К. Кулматов. Молоді ентузіасты Киргизії добре проявили себе на різних ділянках господарського і культурного будівництва. Делегат підтверджує ці слова прикладом: перший аргумент Уч-Курганської ГЕС, над будівництвом якої шефствують комсомольці, в ці дні, значно раніше строку, дав промисловий струм.

Від робітничої молоді не відстає і сільський комсомол. Тепер у колгоспах і радгоспах Киргизії працює понад 44 тисячі юнаків і дівчат з комсомольськими значками. На широкій шлях вищої почин киргизьких комсомольців «Молодь на ферми, на освоєння цілини!» 10 тисяч молодих патріотів прийшли в тваринництво, гаряче взялися за благодію і важку справу.

Колі промовець назвав ім'я знитного чабана, Героя Соціалістичної Праці Рахматала Сартбаєва, делегати гаряче зааплодували. Вони знають цього чудового хлопця, одностайно обрали його до президії з'їзду. Ось він герой нашого часу, нова людина Киргизії. Рахматала — син потомственного чабана. Його батько був неписьменним, жив у дірявій юрті, ніколи не бачив міста. А син — депутат Верховної Ради СРСР, закінчив недавно без відриву від виробництва сільськогосподарський технікум, готується до вступу в сільськогосподарську академію імені Тімірязєва. Його бригади присвоєно звання комуністичної.

І таких чудесних хлопців і дівчат у Киргизії чимало. Це вони виступили з чудовим закликом «Заготівля кормів — справа молоді». Це вони вирішили в цьому році на площі в 100 тисяч гектарів одержати по 50 центнерів зерна кукурудзи і 450—500 центнерів зеленої маси з гектара.

Ленінський комсомол — друг і брат молоді світу

Всесоюзна Ленінська Комуністична Спілка Молоді — друг і брат молодих людей земної кулі, палкий поборник боротьби за соціальний прогрес, проти гноблення і несправедливості, за світле майбутнє молодого покоління.

Ця думка якскравою ниткою пронизує виступи керівників спілок молоді різних країн, які виступають за привітаннями на адресу XIV з'їзду ВЛКСМ. Кожний промовець починає свій виступ словами привіт делегатам з'їзду, комсомольцям, усім молоді Радянського Союзу. В залі вибухають бурхливі оплески. Делегати від імені мільйонів радянських юнаків і дівчат палко дякують своїм друзям з багатьох країн.

Генеральний секретар Спілки демократичної молоді Фінляндії Олаві Хуннінен, член виконкому Національної ради народної молоді Індонезії Сунаді, генеральний секретар Ліги демократичної молоді Японії Мінору Маєда, представник молодіжної секції Комуністичної партії Німеччини Георг, національний секретар Комуністичної спілки молоді Великої Британії Джиммі Рід одностайно заявляють, що комсомол став гідним прикладом для прогресивного молодіжного руху всього світу в боротьбі за краще завтра, за життя без страхів війни.

Протягом кількох хвилин у залі лу-

яке це щастя — жити в нашій країні, працювати в ім'я великої мети — комунізму. Цією думкою якимось поособливому глибоко проймаєшся тут, у Кремльському Палаці з'їзду, на всесоюзному зльоті комсомольської юності. Щастя у нас — особливе, всеосяжне, всенародне, а не особисте дрібне щастячко, не піклу-

З партією в серці

19 квітня з'їзд продовжував свою роботу.

Бурхливими оплесками, стоячи, зустріли присутні появу в президії товаришів Л. І. Брежнєва, Ф. Р. Козлова, О. М. Косигіна, О. В. Куусінена, А. І. Мікояна, Д. С. Полянського, М. А. Суслова, М. С. Хрущова, М. М. Шаєрника, В. В. Гришина, П. Н. Демічева, Л. Ф. Ільчова, Б. М. Пономарьова.

Лунають вигукни на честь радянського народу, на честь ленінської партії, її Центрального Комітету.

Один за одним виступають делегати.

Серце переповнюється радістю, коли слухаєш виступи делегатів про чудові діла комсомолів, каже посланець Ставрополя, тваринник з колгоспу «Россія» Лідія Мальцева. Як багато довірено нам, молодим, і як багато може зробити молодь! Тільки в праці на благо Батьківщини весь зміс нашого життя.

Коллектив ферми, яким керує Лідія Мальцева, надає за рік 800 тонн молока. Виробництво кожного центнера його обійшлося господарству в чотири карбованці 57 копійок. Зниження собівартості продукції тут добиваються за рахунок безприв'язного утримання худоби, механізації трудовітних процесів.

—Наша праця, — продовжує промовець, — все більше схожа на працю індустріальних робітників. А доярок у білих халатах можна прийняти за лаборанта науково-дослідного інституту. Тепер у молоді стало більше вільного часу для культурного дозвілля і підвищення своєї освіти. У колгоспі 13 чоловік вчаться в Московському державному університеті імені Ломоносова, а сама Ліда — у Ставропольському сільськогосподарському інституті. На фермі відкрито крайову школу передового досвіду, в якій курс «практичних наук» пройшло вже понад 300 доярок.

Закінчуючи виступ, Лідія Мальцева сказала:

— Наш колектив ділом відповідає на вимогу партії створити достаток сільськогосподарських продуктів. Ми зобов'язалися виробити в цьому році більше тисячі тонн молока, значно знизити його собівартість. Будемо наполегливо виховувати в собі якості людини комуністичного суспільства. Так підказує нам серце, а серця наші безроздільно належать рідній Комуністичній партії!

Чотири роки тому, коли відбувався XIII з'їзд ВЛКСМ, на карті Новосибірської області не було міста науки. А сьогодні на березі Обського моря з волі партії, руками посланців молоді створено науковий центр, один з найбільших у нашій країні. Тут працюють тисячі молодих учених, які приїхали в Сибір з Москви, Києва, Ленінграда, Львова і дістали постійну сибірську прописку. Тепер в Академістечку — 20 науково-дослідних інститутів і університет, середній вік учених — 32 роки. Від їх імені виступив на з'їзді завідувачий відділом теорії обчислювальної математики Си-

нали бурхливі оплески, вітальні вигукни, коли головуючий оголосив про те, що слово надається представникові молодіжної секції Комуністичної партії Алжiru Абделькбдеру Ель-Уарані. Героїчна алжирська молодь своєю стійкістю, мужністю, героїзмом, волелюбністю завоювала величезну повагу у юності землі.

З привітаннями виступили також голова Спілки вільної австрійської молоді Карл Рейтер, генеральний секретар Всеіндійської федерації молоді Мітра, генеральний секретар федерації комуністичної молоді Аргентини Хорхе Бергстейн, національний секретар Ліги комуністичної молоді Канади Том Морріс, генеральний секретар Спілки демократичної молоді Нігеру Ардалі Дауда, представник піонерської організації Гани Е. К. Аші, представник молоді Демократичного об'єднання Африки (Гвінея) Камара Бубакар, верховний комісар у справах молоді і спорту Республіки Малі Мусса Кейта, віце-голова Спілки комуністичної молоді Норвегії Гуннар Брестген.

19 квітня XIV з'їзд ВЛКСМ продовжує роботу.

Кор. ТАРС Л. БЕРНАСКОНІ,
Н. ЖЕЛЕЗНОВ, В. ЛАТОВ,
Б. ЛУК'ЯНОВ.

вання про власне благополуччя, як його розуміють там, у буржуазному світі. Бути щасливим для нас — значить бути творцем, бути будівником нового комуністичного суспільства. Свідомість цього наповнює серця юних вірою в чудесне майбутнє, гордістю, що їм довірено втілити в життя заповіти великого Леніна.

бського відділення Академії наук СРСР Юрій Журавльов.

Молоді вчені високо тримають прапор радянської науки. Вони проводять важливі дослідження, вносять гідний вклад у справу створення матеріально-технічної бази комунізму. Темі їх наукових робіт диктує саме життя. Так, використовуючи ідеї академіка Лаврентьєва, група молодих співробітників Інституту гідродинаміки розробила метод практичного застосування сили вибухів у народному господарстві. Біологи поставили завдання вивести сорти кукурудзи, які б давали качани молочно-воскової стиглості в умовах Сибіру, і успішно розв'язали його. Молодь активно наступає по всіх напрямках наукового фронту. Тільки за останній час вона захистила близько ста докторських і кандидатських дисертацій.

Наше покоління — покоління одержимих у праці і науці, каже делегат сибірських учених. Ми горимо бажанням бути в перших рядах будівників нового, найбільш справедливого суспільства на землі, тому рух за комуністичну працю избрав широкого розмаху і серед наукової молоді. Міцно входять у наше життя громадські начала.

Наш час — час великих звершень, грандіозних перспектив, величезних цілей, каже Юрій Журавльов. І у великому поході до світлих вершин комунізму значна роль відводиться вченим. Вчені-сибірські зроблять усе, щоб виконати історичні накреслення XXII з'їзду партії, щоб зоря комунізму швидше засяяла над нашою землею.

— Товариші, як здорово проходить з'їзд! Я в житті ніколи не писав віршів, але піднесення душі тепер таке, що захотілося написати вірші, — так почав свій виступ знатний донбаський шахтар Герой Соціалістичної Праці Кузьма Северинов.

Делегат говорить про щастя жити і працювати під керівництвом рідної Комуністичної партії. Добре працює молодь шахти імені Димитрова, де трудяться колектив, яким керує К. Северинов. У минулому році видано на-гора 55,4 тисячі тонн коксівного вугілля понад план. Комсомольці шахти роблять усе можливе, щоб досягти ще більших успіхів.

Делегат ставить питання, яке хвилює всіх комсомольців Донбасу, — про поліпшення використання техніки на шахтах, збільшення продуктивності праці, підвищення видобутку вугілля.

Радянська молодь, сказав посланець донецьких комсомольців, завжди була поруч із своєю матір'ю — великою партією комуністів. Молодь користувалась і користується довірою партії, її підтримкою. Слово партії, порада партії

(Продовження на 6-й стор.)

ЗА ВЕЛИКЕ, СВІТЛЕ — ЗА КОМУНІЗМ!

(Продовження).

запалювали нас на подвиги і героїзм, на нові трудові діла. Ось чому імена тисяч молодих людей на віки вписані золотими буквами в історію нашої країни.

Ча нашому з'їзді ми не тільки обговорили те, що нами зроблено, але й те, що маємо зробити. Запевняємо рідну

партію і Радянський уряд, що безсмертний парпур Леніна завжди будемо нести з гордістю і гідністю, що наші дужі руки, як і раніш, не здригнуться, хоч як буде важко. Ми з честю пронесемо його через роки і встановимо над нашою світлою будовою, яку будемо. А ми будемо найсправедливіше суспільство на землі — ми будемо комунізм.

Комсомольці-воїни рапортують

Головуючий оголошує, що з'їзд прийшли вітати воїни Збройних Сил СРСР. Делегати і гості встають і палко аплодують їм. Військовий оркестр виконує марш. Карбюючи крок, з розгорнутими знаменами і прапорами в зал входять представники різних родів військ.

Справа і зліва від трибуни президії — в чіткому строю прапороносці, офіцери, Герой Радянського Союзу, майбутні доблесні захисники Батьківщини — сучасності і нахимоції. В усіх проходах — шеренги воїнів — молодих, сильних, безмежно відданих Батьківщині.

Ча грудях тих, хто прийшов вітати з'їзд Ленінського комсомолу, — бойові ордени і медалі, відзнаки, які свідчать про великі успіхи воїнів в бойовій і політичній підготовці.

Делегати з піднесенням скандують:

- Збройним Силам — слава!
- Радянській Армії — слава!
- Радянським воїнам — слава!

Від імені славних Збройних Сил країни виступає Герой Радянського Союзу, льотчик-космонавт Герман Титов.

Передавши делегатам XIV з'їзду ВЛКСМ і в їх особі всьому дев'ятнадцятимільйонному Ленінському комсомолу палкий бойовий привіт від воїнів доблесних радянських Збройних Сил, Г. Титов сказав:

— Ми, радянські воїни, пишаємось комсомолом. Його славними героїчними ділами. В одному строю з усім народом юнаки і дівчата нашої країни віддають весь запал своїх гарячих сердець, всі свої помисли і кипучу енергію перетворенню в життя історичних рішень XXII з'їзду партії, величній програмі побудови комуністичного суспільства.

Створені великим Леніном, виконаві славою Комуністичною партією, Радянська Армія і Військово-Морський Флот стійко і непохитно несуть бойову вахту, з честю і гідністю відстоюючи мир та безпеку любимої Вітчизни. Радянські люди кровно заинтересовані в мирі, підкреслює Г. Титов. Нана партія і Радянський уряд невтолно борються за зміцнення миру і дружби між народами, роблять все, щоб не допустити нової світової війни. Але ми знаємо, що поки зберігається імперіалізм — залишатиметься небезпека агресивних воєн. Імперіалістичні держави створюють і розширюють воєнні блоки, нарощують тонку озброєнь, виносять підступні плани нападу на нашу Батьківщину та інші соціалістичні країни. Це зобов'язує всіх нас весь час бути напоготові, пильно стежити за підступами агресорів, всемірно зміцнювати обороноздатність країни і бойову могутність Збройних Сил СРСР.

Радянські воїни глибоко усвідомлюють свій високий обов'язок захисників рідної Вітчизни, всього могутнього табору соціалізму, справи будівництва комунізму в нашій країні.

Як суворий і нерушаний батьківський наказ, як найважливіше бойове завдання, сприйняли ми рішення XXII з'їзду КПРС, вказівки Програми партії про всемірне підвищення бойової готовності Збройних Сил, каже делегат.

Г. Титов розповідає далі, що партія і народ дали Радянській Армії і Флотові

наймогутніші засоби збройної боротьби. Завдяки видатним успіхам у розвитку промисловості, радянської науки і техніки у нас є в потрібних кількостях грізна термоядерна зброя і могутня ракетна техніка, в тому числі глобальні ракети, що можуть завдавати удару по будь-якій заданій цілі. У нас є першокласні підводні човни і надводні кораблі, найсучасніші бойові літаки і надійні засоби протн ракет противника. Наші воїни добре навчені на рівні сучасних вимог, уміло володіють новою технікою, виявляють високу політичну свідомість, дисципліну й організованість. На стартових ракетних площадках, на злітних смугах аеродромів, на кораблях вдень і вночі пильно несуть бойову службу воїни радянських Збройних Сил.

І нехай агресори пам'ятають, заявляє Г. Титов, що ім не врятуватись від караючого удару у відповідь ні за горами й океанами, не сховатися ні в яких укриттях і сховищах. Якщо знавісілі імперіалісти все ж спробують напасти на нас чи інші соціалістичні країни, вони відстануть такий нищівний удар, який приведе до загибелі всього розбійницького імперіалізму.

Ми раді, продовжує промовець, доповісти XIV з'їздові комсомолу про славні діла армійської і флотської молоді. Радянські воїни, виконуючи рішення XXII з'їзду партії, добились нових успіхів у бойовій і політичній підготовці. Комсомольські організації армії і флоту активно допомагають командирам, політорганам і партійним організаціям у вихованні молоді, в пов'язанні завдань бойової і політичної підготовки та підвищенні бойової готовності військ.

Делали більше мійчюють і ширяться зв'язки комсомольських організацій, військових частин і кораблів з молоддю загодів і фабрик, колгоспів і радгоспів, учбових закладів, відзначає Г. Титов. Він звертається до комсомольських організацій міст і сіл з закликом разом ширше розгорнути оборонно-масову роботу серед молоді, активніше готувати її до захисту соціалістичної Батьківщини, свято виконувати ленінський заповіт молоді — вчитися військової справи посправжньому.

Від імені воїнів Збройних Сил Г. Титов запевняє рідну Комуністичну партію і Радянський уряд, ленінський Центральний Комітет, особисто Микиту Сергійовича Хрушова, що радянські воїни, безмежно віддані своєму народові, справі комунізму, і далі надійно стоятимуть на сторожі безпеки матері-Вітчизни, всього табору соціалізму, шастя і мирної праці радянських людей. Він заявляє, що комсомольські організації армії і флоту під керівництвом політорганів і партійних організацій і далі безупинно виховуватимуть армійську і флотську молодь у дусі повум'яного радянського патріотизму і соціалістичного інтернаціоналізму, мужності, відваги і самовідданого виконання військового обов'язку.

Напикініні Г. Титов побажав делегатам з'їзду, всьому Ленінському комсомолу нових успіхів і героїчних звершень у комуністичному будівництві на благо нашої великої Вітчизни.

Батьківське слово партії запалює

В єдиному пориві підвелись делегати і гості з'їзду, коли на трибуну вийшов Перший секретар ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР М. С. Хрушов.

В бурхливих оваціях усього залу, які не стихали кілька хвиля, у скандуванні: «Комуністичній партії — слава!», «Ленінському Центральному Комітету — слава!», «Ленін з нами!» — юність країни ще раз немовби присягала на вірність справі рідної Комуністичної партії клялася свято перетворювати в життя заповіді Леніна.

Промова Микиту Сергійовича була вислухана з великою увагою, не раз переривалась бурхливими тривалими оп-

лесками. Після закінчення її в залі знову вибухає тривала овація. Лунають здравстві на честь радянського народу, ленінської Комуністичної партії, її Центрального Комітету.

М. С. Хрушов: Ленінському комсомолу, радянській молоді — ура!

І в відповідь шість тисяч голосів скандують:

- Комунізм — побудуємо!
- Партії клянємось! Клянємось! Клянємось!

Головуючий повідомив, що в дебатах на з'їзді виступило 42 чоловіка. Делегати приймають рішення — припинити дебати.

Завжди йти за КПРС

з заключним словом виступає перший секретар ЦК ВЛКСМ С. Павлов.

— Чотири дні посланці всіх союзних

і автономних республік, країв і областей нашої великої Батьківщини, каже він, по-діловому обговорювали, завдання Ленінської Спілки Молоді, що випливають з рішень XXII з'їзду КПРС. Із заводів і будов, колгоспів і радгоспів, шкіл та інститутів делегати принесли з собою

на з'їзд високе патріотичне піднесення, готовність молодого покоління виконати всі накреслення великої програми побудови комунізму. Діловитість, пристрасність виступів делегатів ще і ще раз продемонстрували зрілість нашої організації, яка носить ім'я Леніна.

Немає такої справи, де б ми не відчували постійного піклування партії. Як любляча мати певнено спрямовує синів на вірний шлях, так і партія веде нас до комуністичного суспільства, допомагає стати нам комуністами-ленінцями. Ми пишаємось, що наша спілка називається комуністичною. Образ великого Леніна був з нами всі дні з'їзду, він був на червоних значках, у серцях кожного з нас.

За роботою нашого з'їзду пильно стежили юнаки і дівчата всіх країн соціалістичного табору, вся прогресивна молодь світу. Усім друзям, які надіслали привітання з'їздові, ми висловлюємо нашу сердечну подяку і запевняємо, що ми завжди будемо вірні інтернаціональній дружбі.

У великий час живемо ми, товариші, каже С. Павлов. Він назавжди залишиться в пам'яті людства — час великої боротьби і самовідданної праці в ім'я прогресу. Ми пишаємось, що на нашу долю припало шастя народитися в цей прекрасний час і своїми руками споруджувати світлу будову комунізму.

Ніколи не забудуть люди тих, хто першим проклав шлях у космос, так само як не забудуть тих, хто першим проклав шляхи в комуністичне суспільство.

Друзі вітають

19 квітня з теплими привітаннями XIV з'їздові комсомолу, радянським юнакам і дівчатам виступили: генеральний секретар Об'єднаної організації демократичної молоді Кіпру Панікос Пеонідос, президент Всеєйлонської федерації комуністичних і прогресивних сил Саратх Муттеттувагамма, національний секретар Федерації соціалістичної молоді Італії Вінченцо Бальзамо, член виконкому Спілки комуністичної молоді Уругваю Еліас Тульбович, член виконкому ЦК Спілки комуністичної молоді Чилі Хорхе Муньос, національний секретар молодіжної ліги «Еврика» (Австралія)

Це — наш народ, ми з вами, дорогі товариші.

І за це ми всі знову й знову дякуємо нашій мудрій партії і повторюємо — за партією скрізь, за партією завжди, за партією в усьому.

Комісія по впробленню резолюції, враховуючи побажання, висловлені у виступах делегатів, вносить пропозицію прийняти таку постанову з'їзду: «Заслухавши і обговоривши звітну доповідь про роботу ЦК комсомолу, XIV з'їзд Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді визнає політичну лінію ЦК ВЛКСМ правильною і схвалює його практичну діяльність». Оцінка діяльності Центрального Комітету комсомолу приймається одностайно. В одностайно прийнятій резолюції намічено практичні справи комсомольців країни по здійсненню рішень XXII з'їзду КПРС. В ній, зокрема, говориться:

XIV з'їзд ВЛКСМ запевняє рідну Комуністичну партію, її Центральний Комітет на чолі з Микитю Сергійовичем Хрушовим, що Всесоюзна Ленінська Комуністична Спілка Молоді, всі юнаки і дівчата країни завжди неуменно йтимуть за ленінською Комуністичною партією — натхненником і організатором усіх перемог радянського народу. Сили, знання, енергія молоді будуть віддані найпрекраснішій і найбагороднішій справі — боротьбі за успішне виконання грандіозних планів комуністичного будівництва, накреслених XXII з'їздом КПРС.

Потім затверджується Статут ВЛКСМ.

Мейвіс Робертсон, представник ліванської молоді Жорж Хауї, представник молодіжної секції Комуністичної партії Сирії Ахмед Абдула, генеральний секретар Спілки комуністичної молоді Бельгії Марсель Лено, представник Комуністичної молоді Іспанії Салагназ, представник демократичної молоді Йорданії Мухаммед Сааді Субхі Фатіх, голова Комуністичної спілки молоді Данії Пауль Емануель.

З'їзд продовжує свою роботу.
Кор. ТАРС: З. ХРОВОВА,
В. МИХАЛЬЧЕНКО, Г. НАСОНОВ, А. РОМАНОВ.

ПАРТІЯ МУДРА ПРОГРАМА — ЮНОСТІ ВІРНИЙ МАЯК

XIV З'їзд ВЛКСМ ЗАКІНЧИВ РОБОТУ

На XIV з'їзді Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, який закінчився вчора, юність країни урочисто поклялась і далі з честю нести естафету, прийняту від старшого покоління. Вона взяла на озброєння Програму КПРС — програму людського шастя, затверджену комуністами. Як батьківську підтримку своїх прагнень і справ сприйняли юнаки і дівчата слова М. С. Хрушова про те, що сьогоднішні комсомольці — внуки Ілліча — з честю виконують заповіді Леніна. Тепер, після історичного XXII з'їзду партії, після свого комсомольського з'їзду юне покоління має ще наполегливіше працювати, ще енергійніше творити: будувати велетенські електростанції і виробувати високі врожаї, видобувати нафту і варити сталь, штурмувати небо, розкривати таємниці Всесвіту. І немає сумніву — там, де битиметься палке комсомольське серце, ідеї партії втіляться в прекрасні діла.

Про це говорилось у листі Центральному Комітету Комуністичної партії, з величезним піднесенням прийнятому делегатами з'їзду. В ньому, як клятва, звучать слова:

— Ми, делегати XIV з'їзду ВЛКСМ, від імені мільйонів юнаків і дівчат запевняємо ленінський Центральний Комітет КПРС, що комсомол, радянська молодь будуть і далі з честю виправдувати високе довір'я партії, будуть її надійним помічником і резервом у боротьбі за комунізм. Ми будемо безупинно йти вперед під непереможним прапором марксизму-ленінізму і натхненно працювати на всіх ділянках комуністичного будівництва. Всі наші сили, знання і здібності ми віддамо боротьбі за побудову нового суспільства, за світлі ідеали комунізму.

... Сердечно зустріли делегати і гості з'їзду представників зарубіжних молодіжних організацій, які вітали радянську молодь від імені юнаків і дівчат своїх країн.

З вітальними промовами виступили генеральний секретар комуністичної молоді Мексики — Маркос Леонель Пасадас, віце-голова Спілки демократичної молоді Швеції Рольф Хагель, представник спілки комуністичної молоді Колумбії Хайме Батеман, секретар ЦК ліги комуністичної молоді Ізраїлю Бенямін Гнездович, представник молодіжної секції партії африканської незалежності Сенегалу Мумар Сако, представник федерації комуністичної молоді Перу Енріке Фернандес, представник молодіжної секції комуністичної партії Марокко Лаксассі Абдельхамед, генеральний секретар спілки комуністичної молоді Мартініки П'єр Дюфонд, секретар національного комітету комуністичної молоді Болівії Анісето, секретар національного комітету комуністичної молоді Екватору Луїс Гереро, секретар організації комуністичної молоді Судану Нух Ахмед Алі.

Оплесками зустрічають делегати повідомлення про те, що привітання з'їздові надіслав національний герой грецького народу Маноліс Глезос. Він надіслав цей лист з тюрми. Від імені передового загону грецьких борців за мир і демократію Глезос бажає успіху з'їздові, висловлює впевненість у тому, що ідеї комунізму восторжествують.

На з'їзді було оголошено результати виборів керівних комсомольських органів. Обрано Центральний Комітет ВЛКСМ. У складі цього бойового штабу більш як 19-мільйонного Ленінського комсомолу — юнаки і дівчата, які своєю героїчною працею, видатними ділами в різних галузях нашого життя проявили себе як прекрасні організатори, справжні вожаки молоді. З'їзд обрав також Центральну Ревізійну комісію ВЛКСМ.

(Закінчення на 7-й стор.)

ПАРТІЇ МУДРА ПРОГРАМА — ЮНОСТІ ВІРНИЙ МАЯК

(Закінчення).

Порядок денний вичерпаний.

З короткою промовою до учасників з'їзду звернувся перший секретар ЦК ВЛКСМ С. Павлов.

Робота XIV з'їзду Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді, сказав він, завершена. Немає сумніву в тому, що наш з'їзд, з'їзд молодих будівників комунізму, відіграє важливу роль у піднесенні всіх сил молоді на здійснення великої програми комуністичного будівництва.

Він повідомляє, що в роботі з'їзду брали участь 113 представників братніх і дружніх молодіжних організацій з 68 країн, представники Всевітньої федерації демократичної молоді і Міжнародної спілки студентів. Від імені делегатів з'їзду С. Павлов передає їм гарячу подяку за участь у роботі з'їзду, за їх добрі побажання. Він говорить, що Ленінський комсомол, радянська молодь бажає братнім спілкам молоді, всім дружнім організаціям великих успіхів у роботі, в боротьбі за світлі ідеали людства і урочисто запевняє їх, що ВЛКСМ, як і раніше, високо нестиме прапор пролетарського інтернаціоналізму, підтримуватиме дружбу з усією молоддю, боротиметься за мир в усьому світі.

Ми обговорили завдання комсомолу по виконанню рішень XXII з'їзду, продовжує С. Павлов. У резолюції XIV з'їзду визначено шляхи цієї роботи, головний напрям нашої діяльності. У комсомолу тепер немає важливішої справи, ніж брати участь у перетворенні в життя Програми Комуністичної партії Радянського Союзу. Дозвольте, товариші, від імені з'їзду побажати всім комсомольцям і комсомолкам, юнакам і дівчатам нашої країни великих успіхів у роботі і житті, в праці в ім'я торжества комунізму.

Ми клянемося сьогодні партії, що Всесоюзна Ленінська Комуністична Спілка Молоді і далі виховуватиме переконаних ленінців, пристрасних, активних борців за перемогу великих комуністичних ідеалів. Ми будемо виховувати молоде покоління нашої славної героїчної робітничої партії і народу в дусі морального кодексу будівника комунізму, будемо працювати, опановувати науку і техніку, всі сили, весь запал комсомольських сердець віддамо справі Леніна, комунізму.

Ми завжди і в усьому будемо йти за великою партією комуністів, будемо безмежно віддані їй, будемо неухильно додержувати вчення Маркса — Енгельса — Леніна.

ЩОБ КНИЖКА СТАЛА

У ПРИМІЩЕННІ кооперативного тенікуну відбулася обласна нарада працівників книготоргівлі та громадських розповсюджувачів літератури, яку проводив обласний комітет комсомолу разом з правлінням облспоживспілки та облкниготоргом.

На нараду були запрошені секретарі райкомів, міськомів ЛКСМУ, голови рад друзів книги, громадські розповсюджувачі.

Про нагороджений досвід по пропаганді книги розповіли громадські розповсюджувачі т. Долиновська, Молчанова, Сичова та інші.

Своєю діяльністю комсомольці — пропагандисти книги розширюють фронт книготоргівлі, оперативно доносять цінну і потрібну книгу до масового читача — робітника, колгоспника по місцю їх роботи і проживання.

При кожній міській та районній комсомольській організації створено ради друзів книги, при комітетах комсомолу — групи громадських розповсюджувачів літератури. В області працює 3 тисячі книгонош з числа передової молоді, створені молодіжні загони пропагандистів книги, комітети ЛКСМУ, провели рейди «легкої кавалерії» з метою поліпшення книжкової торгівлі.

Силами комсомольців і молоді області лише серед сільського населення протягом минулого року розповсюджено політичної, науково-атеїстичної, сільськогосподарської та художньої літератури на суму 119,757 карбованців. Цифра ця говорить про велику роботу.

Районні, первинні комсомольські організації, громадські книгоноші брали активну участь у проведенні місячників і декадників, тижнів дитячої літератури. Книгоноші систематично роблять подвірні обходи, доставляють книгу в бригади, на тваринницькі ферми, польові стани, організують продаж літератури в місцях відпочинку.

На нараді були підведені підсумки роботи за рік. Перше місце у змаганні серед районних комсомольських організацій присуджено Новоукраїнській комсомольській організації. Цій

ДРУГОМ КОЖНОГО

організації секретар обкому ЛКСМУ тов. Неділько К. П. вручив перехідний Червоний прапор, грамоту та грошову премію. Друге місце присуджено Новомиргородській районній комсомольській організації, третє — Новоархангельській. Ці районні комсомольські організації також нагороджені грамотами і грошовими преміями.

Перше місце серед первинних комсомольських організацій присуджено комсомольській організації Рівнянської середньої школи (секретар т. Цис), друге — первинній організації колгоспу імені XXI з'їзду КПРС Бобринецького району (секретар т. Давиденко), третє — комсомольській організації колгоспу імені 12-річчя Жостія Новомиргородського району (секретар т. Колодяжна).

Відзначено велику роботу в справі розповсюдження книги комсомольських ор-

Хай живе наша славна комуністична молоді!

Хай живе комсомол, вірний помічник Комуністичної партії, полум'яний провідник її ідей!

Хай живе наша соціалістична Батьківщина!

Слава великій партії комуністів! Хай живе ленінський Центральний Комітет на чолі з Микитою Сергійовичем Хрущовим!

Гроном оплесків зустрічають делегати заключні слова тов. Павлова. Тисячі голосів скандують:

— Ленін з нами!

— Комунізм, комунізм!

— Клянемося партії. Клянемося!

Перший секретар ЦК ВЛКСМ С. Павлов оголошує XIV з'їзд Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді закритим. Герой Радянського Союзу, льотчик-космонавт СРСР Ю. Гагарін виносить із залу Червоний прапор Ленінського комсомолу. Пропоронсця супроводять Герої Соціалістичної Праці Т. Ахунова і К. Северинов.

З'їзд, який має важливе значення в житті комсомолу, радянської молоді, в житті країни, закінчив свою роботу. Під склепінням залу знову гримлять здрав'ячі на честь радянського народу, на честь партії Леніна. Юні будівники комунізму співають партійний гімн «Інтернаціонал».

Кор. ТАРС Л. БЕРНАСКОНІ, Н. ЖЕЛЕЗНОВ, В. ЛАТОВ, Б. ЛУК'ЯНОВ.

ПІСЛЯ демобілізації з рядів Радянської Армії прийшов працювати газозварником в паровозне депо станції Знамянка комсомолець Юрій Бабичев. Щодня він виконує виробничі завдання на 150 процентів.

На знімку: газозварник Юрій БАБИЧЕВ.

ганізації Олександрійської швейної фабрики, рудоремонтного заводу, Кіровоградської панчішної фабрики, агрегатного заводу, Гайворонського паровозоремонтного заводу, Завалівського графітного комбінату. Тут створені народні кіоски на громадських засадах, добре працюють

Олександрійської швейної фабрики, рудоремонтного заводу, Кіровоградської панчішної фабрики, агрегатного заводу, Гайворонського паровозоремонтного заводу, Завалівського графітного комбінату. Тут створені народні кіоски на громадських засадах, добре працюють

Олександрійської швейної фабрики, рудоремонтного заводу, Кіровоградської панчішної фабрики, агрегатного заводу, Гайворонського паровозоремонтного заводу, Завалівського графітного комбінату. Тут створені народні кіоски на громадських засадах, добре працюють

Олександрійської швейної фабрики, рудоремонтного заводу, Кіровоградської панчішної фабрики, агрегатного заводу, Гайворонського паровозоремонтного заводу, Завалівського графітного комбінату. Тут створені народні кіоски на громадських засадах, добре працюють

Олександрійської швейної фабрики, рудоремонтного заводу, Кіровоградської панчішної фабрики, агрегатного заводу, Гайворонського паровозоремонтного заводу, Завалівського графітного комбінату. Тут створені народні кіоски на громадських засадах, добре працюють

Олександрійської швейної фабрики, рудоремонтного заводу, Кіровоградської панчішної фабрики, агрегатного заводу, Гайворонського паровозоремонтного заводу, Завалівського графітного комбінату. Тут створені народні кіоски на громадських засадах, добре працюють

Л. ШЕЛЕСТЮК,

ВЕЗАВАРОМ — РАПОРТ БАТЬКІВЩИНІ

НА ПОЧАТКУ піонерської дворічки юні ленінці Гайворонського району взяли високі зобов'язання. Дехто навіть побоювався: чи виконаємо, мовляв? Та ось проминуло менше як півтора роки, і з наслідків видно, що дружини завзятих попрацювали непогано. Проти перепажної більшості пунктів зобов'язань поставлено відмітки: «Виконано достроково».

Хорошими справами можуть похвалитися піонерські загони Гайворонських середніх шкіл № 5 і 6. 30 тонн металолому зібрано і здали діти на виготовлення труб для міжнародного нафтопроводу «Дружба». Хіба ж це не перемога?

Дружини відрепортували районний радіопіонерів про дострокове виконання зобов'язань. У цих же школах і дружба міцна з бригадами комуністичної праці паровозо-ремонтного заводу. Кожний загін має колективного вождя. Піонери часто бувають на підприємстві, діляться з робітниками успіхами в навчанні.

А в дружині Хашеватської середньої школи найбільше захоплюються краєзнавчою роботою, вивчають історію піонерії. Як працювали загони в роки перших п'ятирічок, ким тепер стали вихованці школи? Вивчення історії своєї дружини дає змогу краще організувати роботу, проводити її цікавіше, більш цілеспрямовано.

Більш місяця, наприклад, в загоні імені В. Шишковського тривала підготовка до збору на тему «Людина майбутнього». Піонери за цей час побували на тваринницьких фермах колгоспу «Україна», в майстернях районного відді-

харенків. Старші товариші заслухали рапорт голови ради загону Люби Бондар. Цікаво виступили піонери Вітя Зелений, Галина Стражко, Марія Тельман. Були зачитані і деякі з творів. «Ми хочемо бути такими, як кращі люди села доярки Зіна Озерянська, Антоніна Чернова, як робітники В. Рябцун, М. Тригубчак», — писали в своїх творах школярі.

Солгутівські піонери теж є частими гостями у тваринників колгоспу «Дружба». Майже щотижня на фермі відбуваються теплі зустрічі. В с. Ульянівці юні ленінці взяли шефство над молочно-товарною фермою, провели там недавно збір на тему «Честь праці». А Соломівська восьмилітня школа славиться в районі своїми книголюбами. У сільській бібліотеці не нахваляться юними помічниками. Вдячні їм і працівники торгівлі за розповсюдження літератури.

Але ніде правди діти, є в районі й такі дружини, де не дбають про виконання зобов'язань. Це стосується перш за все Таужнянської середньої, Берестягівської і Таужнянської восьмилітніх шкіл. Невже ради дружин, комсомольської організації шкіл, педагогічні колективи забувають про те, що 19 травня, в день 40-річчя Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна, треба буде репортувати Батьківщині про виконання зобов'язань? Не можна забувати про це. Кожний піонерський загін повинен підійти з хорошими показниками до ювілею. Це справа честі юних ленінців.

А. МЕЛЬНИК, секретар Гайворонського райкому комсомолу.

У ШКОЛИ І ЦЕХУ — СПІЛЬНІ СПРАВИ

ЩОТИЖНЯ, в суботу і п'ятницю, група старшокласників Кіровоградської середньої школи № 18 проходить через ворота заводу «Сільгоспдеталь» і прямує в деревообробний цех.

Минає кілька хвилин, і гурти приступають до роботи. Трудиється завзято, з інтересом, пізнаючи «секрети» майстерності. В кінці дня майстер обліковує виконану роботу і випишує наряд. Зароблені гроші йдуть в копилку економії.

Внести свій вклад у цехову копилку — один з

пунктів спільного зобов'язання, укладеного між комсомольськими організаціями деревообробного цеху заводу і підшефної школи. Міцна дружба між ними. Комсомольці цеху взяли зобов'язання створити в школі гурток «Умілі руки», оркестр, шаховий гурток, виготовили 18 столів та деяке наочне приладдя.

Не залишаються в боргу і юні друзі. Вони допомагають старшим товаришам в роботі, виступають перед ними з концертами, читають лекції.

А. ОЗЕРНИЙ.

ДО 40-РІЧЧЯ ПІОНЕРІ!

Йшли двадцять років...

Міцніли також піонерські організації на селі. Вони були надійними помічниками комсомольських осередків. Влітку 1925 року 12 загонів юних ленінців з Новоукраїнського району налічували 572 піонери. Діти брали особливо активну участь в ліквідації неписьменності, виступали на зборах селян, були членами МОДР'у (Міжнародна організація допомоги робітникам). 350 піонерів налічувалося у Новомиргородському районі, 284 — в Устичівському. А взагалі, в Єлисаветградському окрузі в 1925 році було більше 7500 піонерів. Через рік, в кінці 1926 року, їх кількість зросла до 12 тисяч, про це свідчать матеріали пленуму окружного парткомітету.

Це була діва сила, Юні ленінці активно втручалися в усі справи, допомагали партії і комсомолу, підходили всі закляки і починали. Зокрема, вони брали участь в робітничо-селянському русі. При Єлисаветградському дитячому клубі існував гурток піонерів (піонерських кореспондентів). В одному з документів про цей гурток чи-

таємо: «Керівники гуртка, працівники газет проводили бесіди, розповідали, як писати дописи, як випускати стінгазету».

ЯСКРАВИХ прикладів роботи піонерів стає все більше і більше з кожним місяцем. У серпні — вересні 1926 року проводився шостий Міжнародний дитячий тиждень. В нашій країні лозунгами його були боротьба з безпритульністю, зміцнення зв'язків міста з селом, розширення роботи з жовтенятами. В свідчення зв'язків міста з селом, розширення роботи з жовтенятами. В фонд боротьби з безпритульністю. Організували такий збір коштів серед населення, брали шефство над дитячими будинками.

В 1926 році в Англії відбувся величезний страйк гірників. По всій нашій країні проходив збір коштів для допомоги страйкарям. Юний кореспондент у травні 1926 року пише до газети: «...Піонери оголосили кампанію добровільних пожертвувань дітям Англії. Випущені присвячені цій кампанії листівки, проходять збори учнів по загонах».

Поч. днів, в газеті за 15 квітня.

Піонери нашого міста підтримували зв'язки з

дітьми робітників Англії, Франції, Німеччини, обмінювались подарунками. Цікавий лист в серпні 1926 року одержали, наприклад, з м. Бордо (Франція): «Дорогі товариші, піонери СРСР! Останнім часом наш піонерський загін ім. Леніна швидко розвивається, наші дари поповнюються новими товаришами. Нас дуже цікавлять ваші методи роботи. Ми хотіли б знати подробиці вашого шкільного життя: викладання, покарання, лікування на випадок хвороби. У школах ми биті, а наш муніципалітет називає себе соціалістичним...»

В 1927 році піонерські загони заводу «Червона зірка» провели широку кампанію по поданню допомоги китайським дітям, батьки яких вели революційну боротьбу за новий соціалістичний Китай проти іноземного панування. Комсомольська газета «Молодой пролетарий» в номері від 27 серпня 1927 року писала: «На цехових зборах робітників піонери розповідали

(Закінчення на 8-й стор.)

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 21 квітня 1962 р., 7 стор.

В бой за Україну

С. СЮЛЬСЬКИЙ.

Сторінки комсомольського літопису

5 березня ми відбили одинадцять атак противника. Під прикриттям густого, їдкого диму виходимо з оточення на шосе. На дорозі помітили поліцаїв, яких німці кудись евакуювали на підводах. Знищили їх усіх.

Коли увійшли в село, командир зразу ж скликав нараду і сказав:

— Товариші, німці відходять. Ми знаходимося в центрі їх відступу. Продовольства у нас немає, боеприпасів немає, в лісі жити не можна. Завдання на найближчий час: розбитися на маленькі групи, піти по селах і роздобути продукти. Завтра до вечора всім зібратись. Пам'ятайте, хлопці, в найближчі дні наша армія буде тут. Тримайтеся, чекати залишилось недовго.

Я одержав групу з 15-ти чоловік і пішов з нею в село.

У ВОГНІ, НАШІ

ЗУПИНИЛИСЬ на хуторі Яцино, поблизу села Мошеного і Хашеватого. Знайомі місця: звідси я спостерігав за ворожим аеродромом, тут мені дали притулок колись добрі люди. Йшли ми околицею. Село не спало. У вікнах блимали вогники. Я зайшов в знайому хату. Хазяйка відразу впізнала мене, зраділа.

— Німці є в селі, хазяєчко?

— Нема.

Тоді я пішов за рештою товаришів. Увійшли в дім, а двох поставили на чатах. Хазяйка дала нам п'ять хлібців і сказала, що можна сміливо йти по хатах. Подякували і пішли. В кожній хаті приймали нас з радістю, як своїх, і хоча самі жили впроголодь, нам віддавали все, що було в домі. Так зібрали 15 хлібців, 10 літрів молока і багато інших продуктів. Нарешті, зайшли в останню хату до Василя Соколюка. Ім'я і прізвище знали потім. Були ми вже зовсім стомлені, прямо-таки рухатися не могли. Хазяїн і хазяйка прийняли нас добре, нагодували досита. Після п'ятиденної голодовки нас зразу розморило в теплій хаті, і страшенно захотілося спати. Спитали дозволу в хазяїна перепочувати в нього.

— Ночуйте, — говорить, — але тільки в хліві, в хаті місця немає. Правда, там стоїть корова і теля, але вони вам не завадять. А соломки я вам постелю побільше.

— Спасибі, хазяїне. Хай там буде хоч ціле стадо. Ми стомилися і спати хочемо. Рано вранці підемо і вас добром спом'янемо.

Повалилися ми на солому. Ніхто не хоче караулити — всі хочуть спати.

РОКИНУВСЯ я під ранок від запаху горілого. Що таке? В хліві корови з телям немає. На вулиці, чую, німці розмовляють, дим валить з усіх щілин, а в правому кутку вогонь пробивається. Розбудив я товаришів.

— Пожежа! Вставайте! Німці хлів підпалили!

Всі підхопилися. Ідкий дим їв очі, не давав дихати. Гноївкою, змішаною з глиною, заліпили ту частину даху, де горіло горище і пробивався вогонь. Зовнішні двері вибили, так що зробився отвір і звідти почали стріляти в німців.

Вони закидали нас гранатами. Четверо наших були вбиті одразу, троє поранені.

(Закінчення. Поч. див. в газетах за 28, 30 березня та 4, 11, 15 квітня).

стали звідти обстрілювати ворога. В результаті цієї перестрілки був вбитий сам хашеватський комендант Рутто Фабер, четверо німців і троє поліцаїв. Але наші товариші недовго тримались — один козак-власовець кинув у ляхів в'язку гранат, і всі п'ятеро партизан, які знаходились в лясі, були вбиті наповал.

І ось лишилося нас троє: я, Олександр Смирнов і Микола Щербатий. Микола приладнав свій ручний кулемет на даху сарая. Висунувшись майже наполовину надвір, він став косити німців з кулемета. Німці падали, встилаючи трупами всю площадку перед хлівом. Радом ворожа куля попала прямо у відражене серце кулеметника і він, замертво скотився вниз. Скінчилося життя нашого дорогого товариша — безстрашного розвідника, любимця всього загону. Коли Щербатого, Ми залишилися з Олександром Смирновим удеох.

Вогонь вже бушував у хліві, одяг на нас зайнявся; і ми скинули його з себе. Кулеметний диск був витрачений майже повністю. Правда, був ще автомат, німецька гвинтівка і гранати. Скільки могли, продовжували обстрілювати. Все — патронів залишилось тільки на останній випадок. Тоді блискавично зародився план. В чому мати родила, з гранатами і гвинтівками, ми вискочили надвір. Побачивши голіх людей, які бігли, німці, мабуть, в першу хвилину подумали, що ми втратили розум і, розгубившись, перестали стріляти. Ми летіли, землі під собою не чуючи, бігли, як на крилах. І тільки тоді, коли добігли до лісу, німці почали стріляти.

Але було вже пізно: ліс сховав нас.

ОЛІ, а в лісі ще лежав сніг. Ми бігли кілометра два, поки не наткнулись на дім лісничого Рудницького. Голі, зі зброєю в руках, вбігли в дім і перелякали всіх насмерть.

Квапличись, розказали, що з нами сталося, і попросили дати яку-небудь одежину, та пошвидше — нас можуть переслідувати.

Жінка лісничого знайшла дві пари старих штанів, лісничий зняв з себе піджак, у них же самих нічого не було. Останню хлібину нам віддали і пачку сирників. Одягнувшись, ми кинулись в ліс, на ходу жуючи хліб. Пробігли ще трохи, і поскільки переслідування не було — вирішили відпочити.

В глибині лісу знайшли густий дуб і звалилися під ним. Спочатку сиділи мовчки, притулившись один до одного. Заспокоївшись трохи, почали згадувати все, що довелось пережити: пожежу, загинблих товаришів. Хто ж нас зрадив, хто привів німців? Невже хто-небудь з села? Згадуючи, як привітно прийняли нас хазяї, ми ніяк не могли нічого поганого про них подумати.

В лісовій гушавині чувся тупіт козачих копит, але стріляти було небезпечно. А їсти дуже хотілося.

Раптом із лісу вибігла дика кізочка і зупинилась прямо проти нас. Відстань до кізочки була метрів п'ятнадцять. Ех, була, не була. Я прицілювся з гвинтівки і вистріляв. Коза підстрибувала і впала мертвою. Ми перетягли її до себе. Ні ножа, ні багнета у нас не було, і ми рвали руками і зубами козине м'ясо; обличчя, руки, одяг — все було в нас у крові.

АСТУПНОГО дня в 3 години три німецьких двомоторних бомбовозів типу «Ю-88» летіли на висоті не більш ста метрів над нашими головами. Забувши всяку обережність, ми стали лаяти по них. Олександр дав довгу чергу з автомата, але не попав. Моя гвинтівка була заряджена бронебійно-запалювальними кулями. Я випустив одну обойму, і раптом бачимо — літак дає крен, опускається все нижче, і робить вимушену посадку на галявині лісу, недалеко від будинку лісничого. Ми стрімголов побігли туди. Літак був порожній, екіпажу і в помині немає. Очевидно, льотчики сховалися в лісі. Ми кинули

в кабину літака гранату. Самі ж спостерігали з засади. Увечері цього дня ми чули артилерійську стрілянину. Думали, що німці обстрілюють наших, і боялись виходити на галявину.

Але вранці, це було 11 березня, вирішили зробити вилазку вбік, протилежний дому лісничого. Залягли в рову і спостерігаємо. Раптом з правого боку появилось двоє солдат, за ними підвода з якимись речами. Мабуть, німці і поліцаї. Здалека важко було розібратись, хто такі. Коли вони наблизились, ми вискочили з засади: — Стій! Ні з місця, а то стріляти будемо!

Вони зупинилися.

— Хто такі? Німці чи поліцаї? — Не німці і не поліцаї. Червоноармійці ми. — Брешете, поліцаї! — Та ви, хлопці, посліпіли, чи що? Подивіться на нас краще.

Що таке? І правда. Шапки на них червоноармійські, з-за розхристаних шинелей видно наші медалі. Все ще не вірячи своїм очам, підходимо ближче, зовсім близько, і гаряча радість наповнює серця, переливається через край.

— Наші, наші! Кидаемося до них, цілуємо, не можемо надивитись на їх веселі, усміхнені обличчя.

ИНУЛО багато років. По дорогах війни йдуть мирні люди: сіють, орють, будують. Там, де гуркотіли танки, свистіли кулі, рвалися снаряди і бомби — проходять добрі розумні машини: трактори, комбайни, бульдозери, впростають будинки, школи, лікарні. З кожним днем все далі і далі тяжкі героїчні дні нашого народу, але пам'ять про них ніколи не згине — вона вкарбована в мозку, наче на гранітному камені, вона священна і вічна.

Після партизанського загону відпочиваю на «граждані». Мирна праця — я інспектор ЦСУ Держплану при Врадівській райраді, уловивши по проведенню посівної в колгоспі ім. Шмідта, голова колгоспу імені Жданова в В.Врадівському районі. Березень 1945 року — знову армія. Але тепер бої вже йдуть на чужій землі. Ми — 180-й стрілковий полк прославленої гвардійської дивізії імені Олександра Невського — стоїмо під Бреслау, де помер великий російський полководець Кутузов. З боем виганяємо німців з Бреслау і проходимо по вулицях визволеного міста.

Останній бій — бій за Прагу. Капітуляція ворожої армії. Радісна зустріч з чехословаками. Жінки, діти вздовж вулиць красуні-Праги з всілякими подарунками в руках усміхаються крізь сльози радянським воїнам-визволителям, тягнуться до них, щось кричать, обнімають.

Вересень 1945 року — демобілізація. Я з дружиною проживаю у Врадівці, працюю в райраді, дружина — вчителька російської мови і літератури в школі. В тому ж році одержую урядовий виклик з Якутії.

Весною 1946 року ми з дружиною в Москві. Москва прекрасна. Ми ходимо по ній цілими днями, дивимось і надивітись не можемо. Хоча це ще перший післявоєнний рік, але її величчя, її кипуче життя захоплюють нас цілком. Ось вона — столиця нашої Батьківщини. Я мріяв про неї в Якутії, захищав її в партизанських лісах, боровся за неї в армії, а зараз вона тепло і дружньо приймає нас.

Ми одержуємо грошову допомогу і направлення на роботу в місто Якутськ.

Влітку 1946 року ми в Якутії. Рівно п'ять років тому я відправлявся звідси в Булуї на рибний промисел. Чи мій я думати тоді, що стільки подій чекають мене попереду, мене і весь наш радянський народ, який грудьми став на захист своєї величезної прекрасної Батьківщини.

Немає вже в живих моїх стариків-батьків, не діждалась вона свого сина, не довелось мені розповісти їм про все пережите, міцно обняти їх.

Три роки прожили ми в Якутії. Добре було жити і працювати на рідній землі, та й дружина моя полюбила північ, звиклась із звичаями якутського народу. Але яка сила весь час тягнула нас на Україну, в ті краї, де ми партизанили, на ту землю, що полита кров'ю наших товаришів. І ось знову на Україні.

Нова, щаслива земля! Хай ніколи більше не знає вона війни, нещастя і руйнувань!

Йшли двадцять роки...

(Закінчення).

про становище дітей Китаю. Робітники відгукувалися на цю кампанію. Зібрано понад 400 карбованців».

КОЛИ почалась масова колективізація села (1927—1928 рр.), піонери нашого краю активно включилися і в цю справу. Особливо велику роль в ті часи відіграли юні ленінці Бобринського, Рівнянського, Великописарівського, Хмельницького, Аджамського районів. В село прийшла нова техніка: трактор і автомобіль. Піонери створюють гуртки по вивченню машин, гуртки юних натуралістів, садоводів, бджоловодів. В с. Рівному кращим був гурток, яким керував агроном-комсомолець. Гуртківці об-

робляли шкільний город, садили фруктові дерева.

Але найбільше вабила юних техніка. Маленькі «механізатори» допомагають своїм батькам не тільки вичати механізми (тому що нерідко були більш освічені, вміли краще розібратися в інструкціях), а й ремонтувати їх, навіть самі сідали за кермо. Не можна без хвилювання читати замітку кореспондента про піонера Гришу Гросула із с. Козакова Балка Хмельницького району. Ось як він пише про це: «...Артіль «Червоний промінь» організувалась навколо найпопулярнішого двигуна революції — навколо трактора. Цим трактором оре дев'ять річних тракторист Грицько Гросул... Трактор гур-

коче, йде неначе сам, тому що тракториста не видно з-за коліс... Ми можемо бути впевнені, що трактори у спілці з юними ленінцями зроблять село соціалістичним».

Григорій Гросул в 15 років вступив до комсомолу, а через кілька років був прийнятий в ряди комуністів. В 1943 році його по-звірячому вбили гітлерівські головорізи. Біля с. Козакової Балки в липовій алеї стоїть постамент на братській могилі — тут поховано останки Г. Т. Гросула.

В період мирного будівництва за закликом Комуністичної партії піонери Кіровоградщини, як і всієї країни, йшли в перших рядах творців нового життя. За це вони нерідко роз-

плачувались кров'ю, але не звертали з шляху, вказаного комуністами.

В кінці 20-х років піонери нашого краю співали пісню «Бойову піонерську», написану місцевим комсомольцем. Вона закінчувалась такими закличними словами:

К нам, хто враг вражди
и лени!
К нам в ряди, хто смел
и юні!
В бой за общество
коммун
Встали силы поколений.

В. КАЛІНИЧЕНКО, директор державного архіву Кіровоградської області, Т. МИХАЙЛОВА, старший науковий співробітник архіву.

СПОРТ

З ДВАНДЦЯТОГО МІСЦЯ — НА ШОСТЕ

УСПІШНО виступили сільські спортсмени нашої області у змаганнях першості центральної ради товариства «Колгоспник» з фізичної боротьби. Неодноразовий призер України і Радянського Союзу серед сільської молоді майстер спорту з Новоукраїнки Федір Бондур, який виступав у важкій вазі, знову довів, що він найсильніший. Його земляк Альберт Мосол зайняв друге місце серед атлетів середньої ваги і набрав

потрібну кількість перемог для присвоєння звання майстра спорту. Борець півважкої ваги першорозрядник з Олександрівки Володимир Трофименко був третім призером на цих змаганнях.

Команда Кіровоградщини зайняла шосте місце з двадцяти п'яти можливих. Торік вона була на дванадцятому місці.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

ПІШІТЬ!

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

ДЗВОНІТЬ!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

БК 00147.

Зам. № 2612.

ЗАХОДЬТЕ!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години ввечера. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Дмитрова.